

## Hırçın Prenses / Jane Porter

### GİRİŞ

"Oraya gitmiyorsun" Prenses Nicholet elinde ki kağıdı çöp tenekesine fırlattı.

"Şimdi telefon açıp sultan mı.... Şeyh mi her kimse ona,bu saçma ve barbarca ayarlanmış evliliği yapmayacağını söyleyeceksin.Tanrı aşkına Chantal, sen bir kadınsın,kurban edilecek bir insan değil."

Chantalın dudakları tebessüm edercesine kıvrıldı,ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "O çok zengin,Nic.Lillynin özgürlüğünü geri alabilme şansı var.Ve eğer bu şekilde mümkünse..."

"Bu şekilde değil.Asla.Cehennem gibi bir evlilikten daha yeni kurtuldun.Bir yenisini nasıl düşünebilirsin?"

"Ülkemizin buna ihtiyacı var.İnsanlarımızın ihtiyacı var." İncecik omuzlarını çaresizce kaldırdı. "Kızımın buna ihtiyacı var."

Chantalın her şeye boyun eğen bu hali,Nici öldürüyordu.Kız kardeşi bütün ruhunu,enerjisini,cesaretini kaybetmişti. "Ya senin ihtiyaçların...Senin de sevmeye ,saygı duyulmaya ihtiyacın var.Başka bir playboyyla evlenmek....sana daha çok eziyet vermekten başka işe yaramayacak."Chantal savaşamayacaksa bunu onun için Nic yapacaktı. "Lily e yardım etmeye çalıştığını biliyorum,ama kızının Melio ya ,evine gelmeye ihtiyacı var.Tanıdığı başka bir ülkeye yada kültüre değil."

Chantal irkilerek kardeşine baktı. "Hiç yardımcı olmuyorsun,Nic."

Nic kız kardeşine sevgiyle sarıldı. "Öyleyse yardım etmeme izin ver.Bir değişiklik yapalım."

Chantal alaycı gözlerle kız kardeşine baktı. "Yani sultanla sen mi evleneceksin?Yapma Nic.Sen böyle bir evliliği asla yapmazsın.Sen yerleşik bir düzen almaya bile hazır değilsin.Çıktığın insanları yakıp geçiyorsun."

"Hiç de değil.Ben erkekleri mahvetmiyorum.Sadece Bay Doğruyu henüz bulamadım."

"Peki doğru erkeği bulana kadar kaç erkekle yatman gerekiyor."

"Çıktığım herkesle yatmıyorum."

"Ama seksi seviyorsun"

"Ah ablam yaptıklarını onaylamıyor."

"Ablan sadece senin için endişeleniyor.AIDS ten,cinsel hastalıklardan yada hamile kalmaktan korkuyor."

Aslında Chantalın asıl korktuğu bunlar değildi.O kız kardeşinin gittikçe yayılan ününden korkuyordu ve Nic bunu biliyordu. "Bu konuşma galiba iyi kızların yapmayacakları şeylere doğru gidiyor."

"Annem burada olmadığına göre bu konuşmayı birinin yapması gerekiyor."

"Belki aneminde iyi kızlar gurubunda olmadığını bilmek seni tatmin eder."

Chantal gerildi. "Annemiz hakkında böyle konuşma.Ayrıca iyi evlilikler yapmak zorunda olduğumuzu biliyorsun." Akdeniz de iki küçük adayı kapsayan krallıklarının ikiye bölünme tehlikesi vardı.Eğer Ducasse ailesi vergilerini ödeyemez ve ticari anlaşmaları yenileyemezse Mejia adası Fransa'nın Melio adası da İspanya'nın yönetimine girecekti.

Eğer üç Prenses iyi evlilikler yaparsa,bu krallığı koruyabileceklerdi.Zaten Chantal ilk evliliğini La Croix Prensi Armand Thibaudet ile yapmasının nedeni buydu.Krallığın ekonomisine yeni para,yeni ittifak ve yeni bir güç sağlamak....Ama bu bütün kabusların başlangıcı olmuştı.

Bu yüzden Nic evlenmeye çok hevesli değildi,ama bu üzeirne düşeni yapmayacağı anlamına gelmiyordu.

"Biriyle evlenebileceğimi sanmıyorsun,öyle değil mi?"

"Senin şöhretin hakkında bir şey bilmiyorum ama hepimiz Melioyu korumakla sorumluyuz.Başarı bize bağlı."

"Ben asla görevlerimden kaçmadım.Sen gittiğinden beri bütün hayır işleriyle ilgileniyorum."

"Hayır işleri de güzel ama bizim paraya ihtiyacımız var.Milyonlarca dolara.Ve sen iki evlenme teklifi aldın,Nic."

"Yıllar önce"

"Evet.O zamandan beri hiçbir teklif yok.Çünkü bütün Avrupa kralları senin neler yaptığını gazetelerden biliyor."

"Yani senin şu sultanın ...Kral Nuri'nin benim gibi birine asla evlenme teklif etmeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Şey,sana teklif gelmedi,öyle değil mi?"

Nicholet bir süre Chantalı inceledi.Sadece görevi olduğunu düşündüğü için Baraka'ya sultanla karşılaşmaya gitmesine izin vermeyecekti.Geçmişte ki birkaç yılını zaten feda etmişti.Ablasının neler yaşadığını çok iyi biliyordu.

"Herhangi birimizin sultanla evlenmesi için bir neden yok.Özgürlüğümüzü vermeden de onun bize yardım etmesini sağlayabiliriz.Lilyi serbest bırakacağız.Onu eve getireceğiz."

Chantal başını salladı."Büyükanne ve büyükbabası onun gitmesine asla izin vermez."

"Eğer uygun baskı uygulanırsa verirler.Mesela Kral Nuri üstelerse....Onun güçlü olduğunu söylemiştin."

“Ve çok zengin.”

“Öyleyse Kral Nuriye gidip ondan yardım isteyeceğim.Müstakbelk eşine hayır diyemez,öyle değil mi?”

“Nic...”

“Ben gideceğim.Senin gibi davranıp onu kendime aşık edeceğim.”

“Nic.”

“O da bir erkek değil mi,Chantal?Ve ben erkekleri nasıl idare edeceğimi iyi bilirim.”

“İşe yaramaz.Kendini benim gibi gösteremezsin.Bir kere sen sarışın,ben ise esmer.”

“Saçlarımı boyacağım.Esmer olduğumda rahatlıkla sana benzerim.” Nic neşeyle gülümsedi.”Gizlice girip,yine gizlice çıkacağım.Ne olduğunu anlamayacak bile.”

“Ah Nic her an bir aksilik olabilir.

“Ustaca hareket edersem olmaz.Güven bana.Bunu yapabilirim.Plan yapacağım.Beni bilirsin,Chantal.Kafama bir şey koyarsam yaparım.”

## BİRİNCİ BÖLÜM

Baraka Sultanı Kral Malik Nuri,yedi yüz yıllık tarihi limanda durmuş,Ducasse krallığının yatının limana girmesini bekliyordu.

Prencesi gelmişti.

Bandonun hoş geldin şarkısını dinlerken,evini onun için terk eden prensesinin neler düşündüğünü merak ediyordu.O batıya ait bir dünyanın insanıydı,kendisi ise doğuya aitti.Biraz korkuyor olmalıydı.Sonuçta kendisinininkinden farklı bir dünyadan geliyordu.Hayatı asla eskisi gibi olmayacaktı.

Acaba bunun farkında mıydı?

Nicholet yatın güvertesinde durmuş,rüzgarla birlikte şişen yelkenin çıkarttığı sesleri dinliyor ve rahatlamaya çalışıyordu.

Kararlıydı,Ne yapması gerektiğini biliyordu.Planı işe yarayacaktı.Aksinin olması için bir neden yoktu.

Chantal gibi davranarak Barakaya gelmişti.Chantal ve Lily,Amerika da güvende olduklarında,düğün iptal edilecekti.Bu kadar basitti.

Gözlerini kısarak,Bakara'nın başkenti Atik'i izledi.Buradan ne kadar çok medeniyetin gelip geçtiği,yapılardan anlaşıyordu.Bir kaç hafta boyunca işte burada kalacaktı....

Ama uzun boylu adamın geçmesi için yolu açan kalabalığı görünce omuzlarını dikleştirdi.

Siyah takım elbiseli adam yavaş adımlarla ona doğru yürürken,nedenini bilmediği bir halsizlik hissetti.Bacakları onu taşımayacak kadar güçsüzleşmişti.

Ve bu hiç iyi değildi.

Güçlkle yutkunarak bakışlarını onun dudaklarına çevirdi.Ama onun dudaklarına bakınca aklına öpüşmelerinin ve sevişmelerinin nasıl olacağı aklına takılıyordu.

Ağzı kurudu.Deşet içinde kalmıştı.İnternette gördüğü resimler bu adama hiç uymuyordu.Daha kısa boylu kolayca idare edilebilecek birini hayal etmişti.Ama bu adam hiç de idare edilebilecek birine benzemiyordu.

Az önce konuşan adam eğilerek “Majesteleri” diyerek reverans yaptı.

Nic'in kalbi deli gibi atmaya,bacakları titremeye başlamıştı.”Majesteleri” diye mırıldandı ama sesinin çıkmadığını sandı.

Sultan aralarında ki mesafeyi kapattı ve Yanına gelerek onu baştan aşağı inceledi.Şaşkınlığını gizlemek için gözlerini ilk çeken Nic oldu.

Ama Sultan onun kaçmasına izin vermedi.Çenesini tutarak,yavaşça kaldırdı ve dikkatle onun yüzünü inceledi.Sonra gördüklerinden memnun olmuş gibi iki yanağından öptü.

“Selamün aleyküm” dedi içinden gelen boğuk bir sesle.

“Huzur sizinle olsun” diye tercüme etti kısa boylu adam. “Sultan Hazretleri size Barakaya,rüyalar ülkesine hoş geldiniz,diyor.”

Rüyalar ülkesi,ilginç ve kışkırtıcı

“Teşekkür ederim” diye mırıldandı Nic.Ama yanakları hala alev alev yanıyordu.Sultan hakkında öğrendiklerini bir bir aklından geçirip,onun İngilizce konuşmayı bilip bilmediğini hatırlamaya çalıştı.

“İnsanların sıcak karşılaşmasından dolayı onur duyduğumu Sultan Hazretlerine iletir misiniz,lütfen”

Tercümen söylediklerini aktardıktan sonra Nic'e döndü. “Sultan hazretleri daha fazla güneşin altında durmamanızın sizin için iyi olacağını söylüyor.Araba hemen şurda” diyerek hemen arkalarında duran bir

limuzini gösterdi.

Tercüman limuzinin koltuğuna tek başına otururken karşısına Nic ve hiç konuşmayan sultan yan yana oturdular.Yolculuk boyunca hiç konuşmadılar.Hatta Sultan ona bakmadı bile,ama Nic birinin yanında bu kadar rahatsız olduğunu hatırlamıyordu.

Bir ara Sultan kıpırdanınca eli Nicin elinin yanına gelmişti.Nic ondan yayılan sıcaktıktan etkilenmemeye çalışsa da ensesinde ki tüylerin kabarmasına engel olamadı.

Çok garipti...imkansızdı.Bir erkeğe böyle tepki vermeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Saraya ulaştıklarında Nic,Sultanın sarayının modern görünümlü bir Kale görünümünde olduğunu fark etti.Ysa nedense daha büyük ve ihtişamlı bir yer hayal etmişti.

Dış surlar içinde sanki minyatür bir şehir vardı.

Nihayet mermer zemin üzeri kırmızı halılarla kaplı büyük bir salona geldiklerinde,kral odanın ortasında ki alçak kanepelerden birine oturması için işaret etti.

Nic memnuniyetle bunu kabul etti.Bir yandan da zengin ve seçkin eşyalarla dolu salonda göz gezdiriyordu.

İçeriye elinde tepsi olan bir kız girince, "İçecek bir şey alırmısınız?" diye sordu tercüman.

Taze kahve kokusu Nicin ağzını sulandırmıştı.

Kral Nuri hala ayakta dikilmiş,rahatsız edici bir dikkatle Nice bakıyordu.Nihayet sessizliği bozup kunuştığında güçlü sesi salonda yankılandı.

Tercüman "Sultan Hazretleri yolculuğunuzun iyi geçtiğini umduğunu söylüyor."

Nic soğuk bir şekilde "Evet,teşekkür ederim" dedi.

"Yolculuğunuzda bir sorun olmadı ya?" diye ekledi sultan birden.

Nic sultanın sesinden ne kadar etkilendiğini fark ettirmemeye çalıştı.Ama kalbi hızla çarpıyordu. "Harika yolculuktu" diye cevap verdi.Bir an önce kendini toparlaması gerekiyordu.Ona vereceği cevabı bile kontrol edemezse,kralı nasıl kontrol edebilirdi.

"Hamadullah" dedi Kral hafifçe gülümseyerek.

Sultan onun yanında ki kanepeye oturdu.Kahvesini almak için eğildiğinde kolları neredeyse onun bacaklarına dokunmuştu.Nic ürperdiğini hissetti.

Onun kendisine dokunmasını mı umuyordu?

Sultan yeniden Arapça konuşmaya başlayınca bakışlarını tercümana çevirdi.

"Sultan hazretleri burada bulunmanızdan dolayı ne kadar memnun olduğunu dile getiriyor.Onun ve insanlarının bu günü uzun zamandır beklediklerini söylüyor."

Nic'in fincanı tutan parmakları kasılmıştı.Soğukkanlı olmak için gereken bütün çabayı harcıyordu.

İyi ki Chantal burada değildi.Kral Nuri onu hemen baştan çıkarıp evlenirdi.

"Ben de sizi tanımayı dör gözle bekliyordum Kral Hazretleri.Ve tabii ki düşünle ilgili fikirlerimi tartışmayı.."

"Fikirleriniz mi?" Tercüman hemen sordu.

"Evet bu benim düşünüm olduğuna göre fikirlerim olması normal değil mi?"

Bir an kimse konuşmadı.Kral Nuri başını eğmiş dikkatli gözlerle onu inceliyordu.Soğuk gözleri her ayrıntının üzerinde ayrı ayrı duruyordu.Nihayet konuşunca tercüman onun sözlerini çevirdi.

"Kralımız yeni geldiğinizi ve etrafınızda ki her şeyin sizin için değişik olduğunu söylüyor.Bu yüzden düşün hazırlıkları konusunda kendisine güvenmenizi istiyor."

"Lütfen Kral Hazretlerine söyleyin düşünün ayrıntılarını ona bırakmaktan zevk duyarım.Ama düşün özel bir olay olduğu için ben de bunun bir parçası olma konusunda ısrar ediyorum"

"Kralımız ilginize teşekkür ediyor ama endişelenmenize gerek olmadığını söylüyor.Düşünle ilgili tüm ayrıntılar halledildi.İki hafta içinde Baraka'yı tanımak ve dinlenmekten başka yapacağınız bir şey yok."

Nic Kralın cevabına şaşırmıştı."İki hafta içinde ne olacak?"

Tercüman başını hafifçe eğerek cevapladı. "Düşününüz,majesteleri"

Düşün çoktan planlanmıştı.Düşün burada olacaktı.Hem de iki hafta içinde.Bu imkansızdı.Ortada bir yanlış anlama olmalıydı."Korkarım ki burada bir noktayı gözden geçiriyoruz.Bana düşün gününün belli olduğunu ve bütün düzenlemelerin yapıldığını mı söylüyorsunuz?"

"Evet"

Nic alt dudağını ısırdı.Baraka'ya geleli daha iki saat olmadan her şey kontrolünden çıkmıştı.Planlarına ne olmuştu?Amerika'da yapılmasını düşündüğü özel ve sessiz düşününe ne olmuştu? "Nasıl her şey ayarlanmış olabilir.Benimle konuşmadan düşün gününe karar veremez."

"Kralımız Baraka'nın kanun koyucusudur ve...."

"Ben de Ducasse Kraliyet ailesi üyesi Prenses Chantal'ım.Ben her şeyin ayarlandığını söyleyene kadar hiçbir şeyin olmayacağını kralınıza söyleyin."

Tercüman tereddüt ediyordu.Söylediklerini Krala aktarmak istemediği belliydi.

Nic "Söyle ona lütfen."

"Majesteleri..."

"Belki de Baraka'ya gelmek hataydı.Kral Nuri'nin eğitimli biri olduğunu sanıyordum.Medeni ve..."

"Batılı mı?" Kral ayağa kalkarak başında durdu.

Nic'in midesi karıncalanırken çenesi gerildi.

Demek İngilizce konuşabiliyordu.Tabii konuşabiliyordu.İnternette onun Oxford'a gittiğini okumamış mıydı?

"Neden tercüman kullandık" diye sordu başında ki örtüyü çıkartıp saçlarını açarken.

"Kendini daha rahat hissedeceğini düşünmüştüm.

Yanlış.Asıl onun kendisini rahat hissetmesi içindi.Nic öfkeden dişlerini birbirine kenetledi.Chantal gibi düşün dedi kendine.Chantal ol.

Sultan onun konuşmasını bekliyordu.Gözlerinden ateşler çıkmasına rağmen,Nic gülümsemeye çalışarak ayağa kalktı. "Ne kadar düşüncelisiniz" dedi dişlerinin arasından tıslayarak. "Size...teşekkür etmem gerek."

Kral Nuri'nin dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı."Benim için zevkti." Eliyle bir işaret yapınca tercüman dışarı çıktı.

Şimdi ikisi de ayakta birbirlerine çok yakın mesafede duruyorlardı,ama bu yakınlık Nic'i rahatsız ediyordu.Sultan ellerini arkasında kenetlemiş onun etrafında dolaşarak inceliyordu.

Sanki satın almadan önce malın değerini inceler gibi.

Hiçbir şey kaçırmayan şahin gözleriyle ikinci kez etrafında dolaşmaya başlayınca Nic dayanamadı.

"Onayınızı aldım mı,Kral Nuri?" diye sordu alaycı bir tavırla.İki haftalık süre çok zor geçecek gibi

görünüyordu.Korkuyordu.Chantal için değil kendisi için korkuyordu.Kral Nuri'nin bir planı vardı ve içinden bir ses onun planının kendi planını ortadan kaldıracığını söylüyordu.

monalizasmile

15.01.2007 15:48

## İKİNCİ BÖLÜM

Kral etrafında ikinci turunu da attıktan sonra hemen önünde durdu.Nic onun kendisi üzerinde uyandırdığı etkiyi saklamaya çalıştı.

"Tahminimden uzunsun" dedi en sonunda.

Bu babasından miras kalmıştı.Boyu ve uzun sarı saçları tüm erkekler için sorun yaratmıştı her zaman."Siz de öyle "diye cevap verdi.

"Renginde biraz solgun gibi.Sanırım televizyonda insanlar olduğundan farklı görünüyor."

"Hayal kırıklığına mı uğradınız?"

"Ben öyle bir şey mi söyledim?"

Nic içinin yeniden ateşlendiğini hissetti.Bu duruma bir anlam veremiyordu.Genellikle erkekler onun için bir sorun oluşturmazlardı.Ama Sultan tanıdığı diğer erkeklerle benzemiyordu.Onunla nasıl baş edeceğini bilmiyordu.

Malik Nicin öfkeli bakışlarını sükunetle karşıladı.

Ona bakarken yüzünde bir gülümseme belirdi.Neden güldüğünü bilmiyordu.Daha yeni gelmesine rağmen onun yüzünü elleri arasına almak ve öpmek istiyordu.Bu güzelliğin arkasında güçlü bir kadın olduğu belli oluyordu.

"Yanınızda kimseyi getirmediniz mi?Sekreter yada oda hizmetçisi gibi.Ama yine de yardıma ihtiyacın olacak."Onun neden yalnız seyahat ettiğini tahmin edebiliyordu.Kimliğini saklamak istediği için yanında kimseyi getirmemişti.Bu prenses bir oyun oynuyordu.

"Yanında birini getirmediğine göre senin için memnuniyetle bir eleman ayarlayabilirim."

"Birine gerçekten ihtiyacım yok Kral Hazretleri."

Malik onun itirazlarını görmezden gelerek devam etti. "Çok yoğun programın var,prensesim.Bir sürü yapman gereken iş ve katılman gereken aktiviteler var.Giyiminde olduğu gibi günlük işlerinde de yardım alman gerek."

Nic kızarmaktan kendini alamadı.Modayı takip eden biri değildi.Bir kaç güzel parça da Fransız ve İtalyan modacılar hediye göndermişlerdi."Yanımda çok az şey getirdim."İçinde ki karmaşayı saklamak için

gülümsedi.Bu adam kolay lokma değildi. "Bunun bir ön ziyaret olacağını düşünmüştüm.Tanışmak ve evlilik

tarihini belirlemek için..."

"Tarih çoktan belirlendi.Bu konuyu tartıştık..."

"Hayır bu konuyu hiç tartışmadık kral hazretleri.Kısa nişanlılık dönemi önermiş olabilirsiniz ama tarih hiç konuşulmadı.Öyle olsa hatırlardım."

Malik umursamaz bir tavırla omuz silkti.

monalizasmile

17.01.2007 16:42

"Birlikte bir hayat yaşamaya istekli olup olmadığını anlamak için iki haftanın yeterli olacağını düşündüm.Görevlilerden biri..."

"İki haftalık bir nişanlılık dönemi.On dört gün içinde düğünün hazırlanması imkansız."

"Cumartesi gününden itibaren sayarsak on sekiz gün eder."

On dörtgün yada on sekiz gün ne fark ederdi ki sonuçta evlenmeyecekti.... En azından onun istediği şekilde.Bir düğün istiyorsa ona bu düğünü verecekti ama Baraka da tuzağa düşmüş bir gelin olmaya hiç niyeti yoktu.

"Benim de düğünle ilgili planlarım var.Kendime göre ön hazırlıklar yaptım."

"Öyle mi?"

"Evet,annem Amerikalı olduğu için Amerika da düğün yapmayı düşündüm." Onun bakışlarını görünce aceleyle devam etti."Annemin bağlı olduğu kilisede evlenmeyi umuyordum."

"Oraya hiç gitmedim.Sen gittin mi?"

"Hayır,zaten bu yüzden gitmek istiyorum.Annemin ailesinin de katılmasını istiyorum."

"Burada da düğüne katılabilirler."

"Onalr...fakir insanlar Kral Hazretler.Bırakın ülke dışına çıkmayı şehir dışına bile çıkmadılar."

"Onlar için jetimi göndeririz.Sorun çözüldü." Sultan duvar kenarında ki dolaba yürüdü,ordan bir şey aldıktan sonra Nic'in yanına döndü."İşte programın" diyerek ona bir ajanda verdi."Gördüğün gibi çok yoğun bir programın var.Bazı şeyler tek başına bazılarını da beraber yapacağız."

"Kral Nuri.Yeterince zeki olmadığım için beni affedin ama neden benim planlarımı tartışmadığınızı anlamıyorum."

Malik başını kaldırıp buz gibi gözlerle ona baktı."Tabi tartışırız.Senin aile geleneklerini buradaki törenle birleştirmek benim için çok önemli.Düğün planlayıcına bunu söylemeni istiyorum.Onunla bugün tanışacaksın."

"Bugün mü?"

"Bu akşam.Ama senin fazla yorulmaman için yardımcın Alea ile düğün planlayıcın senin gündemini ayarlayacaklar.Sanırım iki kadının da sana büyük yardımı olacak."

"Ben kendi hazırlıklarımı yapabilecek kapasitedeyim."

"Planlama konusunda yetenekli olduğumu biliyorum ama, sen benim karım olacaksın.Baraka Kraliçesi...Gereksiz detaylarla ilgilenerek canının sıkılmasını istemiyorum.Emrinde ki çalışanları seveceksin."

"Benim birine ihtiyacım yok."

"Evet var.Stresle baş etmene yardımcı olacak."

"Ben stresli falan değilim."

Malik'in gülümsemesi yüzüne yayıldı. "Olacaksın."

Aslında Nic yalan söylüyordu.İnanılmaz derecede gergindi.Ya Baraka'dan dışarı çıkamazsa...Ya kız kardeşi ile Lily buluşamazsa..Ya bu düğünden kaçamazsa...

Elinde ki ajandayı açtı ve inceledi.On sekiz günün her saati doluydu.Kral Nuri onu düğün için hazırlıyordu.

"Kral Nuri..."

"Malik" diye sözünü düzeltti.

"Malik...bütün bunlar gerekli mi?"

"Kraliçe olacaksın."

"Evet ama bunların hepsi düğünden sonra da olabilir."

"Ne kadar önce olursa o kadar iyi." Ses tonu tartışmaya açık olmadığını gösteriyordu. "Düğünün hemen ardından benim çocuğumu taşıyacağını umuyorum.İki üç ay kadınların fazla hareket etmek istemediklerini biliyorum.Bende düğün sonrası işlerini kolaylaştırmak ve ailene daha fazla zaman ayırmanı sağlamak istedim."

Bunun Nic'in planlarında kesinlikle yeri yoktu.

"Hemen çocuk mu istiyorsun.Ama biz hala birbirimize yabancıyız."

"İki hafta içinde yabancı olmayacağız.Ajandayı dikkatle incelersen her gün birlikte geçireceğimiz zaman olduğunu göreceksin.Kimi gün birlikte yemek yiyeceğiz,kimi gün eğleneceğiz."

"Buna göre bir buçuk saat içinde yardımcımıla tanışacağım."

"Biraz dinlendikten sonra....Odana sandviç ve çay getirilecek.İstersen kısa bir uyku için vaktin var."

Nic daha fazla sınırlarına hakim olamadı.Elindeki defteri koltuğun kenarına fırlattı.

"Gerçekten mi?Bundan emin misin?Çünkü söylediklerinden hiç biri ajandamda yazılı değil."

Kral Nuri onun fırlattığı deftere bakmadı bile.Ayakta durmuş,dikkatle onu inceliyordu."Bu evliliği istemiyorsan söylemen yeterli,Prenses Chantal."

Nic sakın tavrını koruyamadığı için kendinden utanıyordu.Fırlattığı defteri alarak göğsüne bastırdı. "Özür dilerim."

Malik,Nic'in bakışlarını yerden kaldırına kadar bekledi. "Kafana bir silah dayamıyorum prenses.Evlenmemiz zorunlu değil. Benden hoşnut değilsen hemen söyle.Törenden önce planları iptal edecek kadar vaktimiz var.Tereddüttün varsa söyle.Söz veriyorum seni yargılamayacağım.Sana kızmayacak,kaba davranmayacağım." Tereddüt mü?

Tabi ki tereddüt ediyordu.Bu işte hiçbir şey doğru değildi ki.İki yüzlü davranıyordu.Burda durmuş ona yalan söylüyor,aldatıyordu.

Ama ona nasıl söyleyebilirdi ki?Gerçek kimliğini ve Baraka'da neden bulunduğunu söylese nişan hemen bozulurdu.Tabi ki Lily ve Chantalın özgür kalma umutları da bitecekti.

"Evet!"Malik'in sabrının sınırlarını zorladığı belliydi.

Son dakikada onu bırakıp gideceği için onu hiç affetmeyecekti.Nic gözlerini kapatarak,Lilynin masum yüzünü gözünün önüne getirmeye çalıştı.Gözlerini açtığında Malik'in karanlık gözleriyle karşılaştı."Sadece aşık olmadığım biriyle evlenmek konusunda tereddütlüyüm" dedi.Ne kadar kolay yalan

söylüyordu."Benim...düşüncelerimi...isteklerimi dikkate alırsanız,kendimi daha rahat hissedeceğim."

Malik uzun bir süre düşünceli gözlerle inceledikten sonra,başını hafifçe eğdi. "Senin için bu kadar önemliyse,tamam.İsteklerine ve düşüncelerine daha fazla önem vereceğim."

"Teşekkür ederim."

"Senin mutlu olmanı istiyorum.Düğünümüz çok özel olacak.Düğün günü,Baraka'nın resmi tatili olacak.Bütün tören televizyonlarda yayınlanacak."

"Harika" Az önce ki rahatlığı uçup gitmişti.Binlerce insanın önünde Kralı bırakıp gitmek hiç de iyi değildi."Ne muhteşem bir fikir."

"Teşekkür ederim." Gözlerinde bir parıltı yanıp söndü. "Artık sana odanı göstereyim.Her halde biraz dinlenmek istersin."

Nic ertesi sabah uyandığında kendini hiç iyi hissetmiyordu.Bütün gece karmakarışık rüyalar görmüştü.

Evlenmiş,Baraka'nın Kraliçesi olmuştu.Büyükbabası Remi kenarda durmuş ona gülüyordu.

Yataktan kalkıp banyoya giderken bütün kasları ağrıyordu.Hemen Chantal ile konuşması gerekiyordu.Şuanda ne yapacağını bilemiyordu.Yat çoktan Krallığa geri dönmüştü.Üstelik kaçmak istese bile buradan nasıl dışarı çıkacaktı.Hemen bir duş alarak giyindi.

Malik'e gerçeği söylerse Lily Le Croix'te kalacaktı.

Ama bir erkeği bu şekilde kullanmak korkunç bir şeydi.

Gerçi bir çok erkeğin duygularıyla oynamış ve bunu hiç düşünmemiştir.Oysa şimdi...

Kapı çalındığı sırada,Nic saçlarını ensesinde toplamaya çalışıyordu."Girin"

İçeri Malik girdi. "Bir şeyi bölüyor muyum?"

"Sadece saçımı yapıyordum."

Malik içeri girip kapıyı kapadı. "Çok güzel saçların var."

Bu beklenmedik iltifat Nic'in kızarmasına neden olmuştu. "Teşekkür ederim."

"Her zaman bu renk saç beğenmişimdir.Dün kü şekli de çok hoştu."

"Çok garip" diye ekledi Malik." Bana sarışınlar hiç çekici gelmez."

Nic titreyen elleriyle saçlarını topladı." Sarışınları sevmez misin? Bütün erkekler sarışın sever.

"Pek sayılmaz."

"Neden?"

"Basmakalıp laflar söylemek istemem,ama..."

"Ama ne?"

"Tecrübelerimden,çoğu sarışının siğ,sadece kendiyle meşgul ve fazla zeki olmadıklarını söyleyebilirim."

Nic öfkesine hakim olmakta zorlanıyordu. "Kız kardeşim Nicolet,gerçek sarışındır ve çok zekidir."

"Gerçekten mi\*" Malik alaycı tavırlarla kaşlarını çatmıştı.

"Evet.İleri düzeyde matematik ve bilim dereceleri vardır."

"Kız kardeşinden konuşmuşken.Ben de buraya onun için gelmiştim.Daha evli olmadığımız için senin odana davetsiz gelemem,ama kız kardeşin arayınca ,önemli olabileceğini düşündüm."

"Hangisi"

"Chantal dediğine yemin edebilirim."

"İmkansız"Chantal bir hata yaparak kendi adını vermiş olmalıydı.

"Tabi ya .Chantal burada."

"Belki de Joelle'dir.Ses olarak biraz Chantal'a benzer."

"Olabilir."

"Ya da belki Nic'tir." Ama onun gözlerinde ve yüzünde beliren alay dolu gülümsemeyi görünce kendini huzursuz hissetti.Ne düşünüyordu acaba? Ne biliyordu?

"Nicolet'e benzemiyordu" diye cevap verirken cep telefonunu çıkardı. "Bu kız kardeş seçkin,zarif biri gibi konuşuyordu.Duyduklarıma bakılırsa kız kardeşin Nicolet öyle bir değil."

Nic onun eleştirisi karşısında kasıldı.Nicolet'i tanımadan nasıl böyle ahkam kesiyordu.

Malik telefonu uzatmış alması için bekliyordu."Aramak iatermisin?Numarayı sakladım."

Nic kendisini Chantal'ın aradığından emindi ama konuşmayı onun gözü önünde yapamazdı. "Daha sonra ararım."

Malik'in ifadesi değişmedi.Hala telefonu uzatmış almasını bekliyordu."Acil bir şey olabilir.Yeniden arama düşmesine basman yeterli."

Nic ona bakmamaya çalışarak telefonu aldı ve pencereye doğru yürüdü.Tekrar arama düşmesine basarak bekledi.Biraz sonra hattın diğer ucundan Chantal'ın sesi duyuldu.

"Şükürler olsun sensin.Meraktan delirdim."

"Endişelenecek bir şey yok.Her şey yolunda."İşte bir yalan daha.

"Nasıl gidiyor?"

"Ben iyiyim.Gerçekten."

"Peki ya o nasıl?"

Nic gözlerini kapatarak Malik'in varlığını görmezden gelmeye çalıştı,ama bu hiç kolay değildi.Nic onun yakınlığını bütün yoğunluğu ile hissediyordu."İyi."

"Sana sorun yaratıyor mu?"

"Hayır.Lily nasıl?"

"Planlar yapıyoruz.Annemin eski bir okul arkadaşıyla irtibata geçtik.Baton Roger'e vardığımızda bize yardım etmeye söz verdi."

"Güzel"

"Bu yaptığını çok takdir ediyorum" dedi Chantal."Yine de hala doğru olduğundan pek emin değilim.Hala senin için tehlikeli olduğunu düşünüyorum."

"Pişman olmak yok.İkinci kere düşünmek de yok.Bu Lily için.Onu çok seviyorum.Bunu biliyorsun."

"Evet."

"Tamam.Yakında konuşuruz."

Konuşma sona ermişti.Dönerek telefonu Kral Nuriye verdi.

"Teşekkür ederim.Haklıymışsın.Konuşma önemliymiş."

"Kızından bahsettiğini duydum.Umarım iyidir."

Nic'in gözünün önünde dört yaşında ki yeğeninin görüntüsü geldi.O yaşta biri için çok fazla sorunu vardı.

"Evet."

"Ne zaman bize katılacak."

"Yakında.Umarım."

Malik başını sallayarak onun cevabıyla yetindi. "Bu akşama kadar seni tekrar görmeyeceğim.Umarım bugün yapacaklarıyla ilgili olarak ajandana göz atmışsındır.Bununla ilgili soracağın soru var mı?"

"Ben çocuk değilim."

"Bir an bile öyle olduğunu düşünmedim."

Nic içinde ki öfkenin büyüdüğünü hissediyordu ve bu öfke olması gerektiği gibi değildi.Daha önce birisinden bu

kadar etkilendiğini hatırlamıyordu. Malik bir ilişki için kesinlikle en uygunsuz kişiydi. "Öyleyse neden, fikrimi bile sormadan yapmam gerekenlere karar veriyorsun? Programa göre onbeş dakika içinde öğlene kadar sürecek Arapça dersine girmem gerekiyor."

"Ben gerekli olan şeyi yapıyorum."

"Afedersin" diye onun sözünü kesti Nic. "Ama bunlar kendi başıma vermem gereken kararlar. Belki burada kadınlar adına erkekler karar veriyor olabilir, ama benim ülkemde kadınlar yaşantılarını nasıl süreceklerine kendileri kara veriyorlar."

monalizasmile

27.01.2007 15:27

## ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Malik soğuk bakışlarını onun üzerinde dolaştırdıktan sonra gözlerinde durdu. "Bir erkek, kadını için her şeyin en iyisini ister."

Nic sırtının ürperdiğini hissetti. Onun kadını. Ama onun kadını değildi ki.... Olmaya da hiç niyeti yoktu. "Bir kadın beynini kullanmaya izin vermeyen bir erkeğe asla saygı duymaz."

"Bu politik bir tartışma değil, prenses. Sadece dilimizi ve kültürümüzü öğrenmeni istedim, hepsi bu"

"Bütün gün boyunca"

Malik'in çenesi kasılmıştı. "Bu tam bir okul değil. Kuzenim Fatma ile çalışacaksın. Sadece kraliyet ailesinden değildir, senin yaşlarında Baraka'lı bir bilgidir. İkinizin yakın, iyi dost olacağını umuyorum."

Yakın ve iyi arkadaş ha. Dün akşam Fatma'nın onu nasıl soğuk bir şekilde karşıladığını hatırladı. Sultan hayal görüyordu. "Evet Lady Fatma ile karşılaştım. Benim kaygı duyduğum şey öğretmen değil, dersler. Buraya geleli daha yirmi dört saat olmadan çoktan...." Nic dilini ısırıldı. Az kalsın kontrolümü kaybettim diyecekti.

Yeni bir lisan öğreneceği için üzgün değildi. Kontrolü bu kadar çabuk kaybettiği için endişeleniyordu. Düşün, çevresi, özgürlüğü.... Her şey bir anda kontrolünden çıkmıştı. Bütün hayatını üstün olmak için savaşıp geçirmişti. Oysa buraya geleli yirmi dört saat olmadan, kendini delirmiş gibi hissediyordu.

Düşündüklerini söyleme için daha politik bir yol bulmaya çalıştı. "Kral Hazretleri, ben sadece programın yapılrken daha çok fikrimin alınmasını istiyorum. Seçim hakkım olsaydı bu ders ve faaliyetleri tercih etmezdim."

"Peki farklı olarak ne yapmak istiyorsun? Senin için seçtiklerim, senin için iyi olan şeyler."

Hiç de değil. Bir erkek olarak, hem de güçlü bir erkek olarak nereye, ne zaman gitmesi gerektiğini söylemesinin ne demek olduğunu anlayamazdı. "Benim demek istediğim de bu ya.... Kadınlar kendileri için neyin iyi olduğunu kendileri seçmek isterler."

Malik içini çekerek saatine baktı ve başını salladı. "Bu konu çok ilginç olmasına rağmen , ofisimde beni bekleyen adamlar var. Korkayım bu tartışmaya epey vakit harcadım. Benim seçimlerimden dolayı mutsuz olmana üzuldüm, ama dersler başlayınca memnun olacağını umuyorum."

Hepsi bu kadardı. Malik son sözü söylemişti.

Malik arkasını dönüp kapıya doğru ilerlerken, Nic şaşkınlık içinde onun arkasından bakıyordu. Kral ciddiydi. Gerçekten de son sözü söylemişti.

Öfkesi yeniden kabarmıştı. "Derslere gitmeyeceğim" dedi Malik kapıdan çıkmadan. "Programa bakıp, faaliyetleri kendime uydurup uyduramayacağıma bakacağım."

İşte bu sözler Malik'in dikkatini çekmişti. Kapının önünde durup ona doğru dönerken Nic gülümsemesini gizledi. Çelik gibi sert ve gri bakışlar acımasızca ona bakıyordu. Yüzünden ne düşündüğü anlaşılmıyordu. "Dersler ayarlandı."

"Hayatta hiçbir şey ayarlanmaz. Emirlerini zorla yerine getirmeyeceğim. Modern bir prensesle evlenmeyi düşünüyorsan, modern bir eş gibi davranmaya başlasan iyi olur. Bu kadar yolu kapıda pahalı bir paspas muamelesi görmek için gelmedim."

"Paspas mı? Bu tanı mı çok yakışksız buluyorum. Kadınlara son derece büyük saygı duyarım. Hayatımda ki kadınları korur ve her şeyin üstünde tutarım. Dilimizi öğrenmek bu kadar katlanılmaz bir şey ise...."

"Sorun dil değil. Dilinizi öğrenmeye bir itirazım yok ama buraya gelir gelmez dil çalışmalarına başlamam çok saçma. Ülke de iki dil konuşuluyor. Barakada ki herkes Fransızca konuşuyor. Eh bizim ülkemizde de aynı durum var. Fransızca ve İspanyolca konuşuyoruz."

"Fransızca geçmişte sömürge olduğumuzun izi, Arapça ise geleceğimiz."

"Peki öyleyse evlenmek için neden Avrupalı bir gelin seçtin.Geleceğin önemliyse Arap Prenseslerden birini seçebilirdin."

Malik dudaklarını onun kulaklarına yaslayarak "Seni uçağa koyup evine göndermek için geç kalmış sayılmam" diye fısıldadı. Nic dişlerini sıktı.Tipik erkek davranışı."Belki de bunu yapmalısın.Evliliğin gerçeklerine henüz hazır değilsin."

Malik elini aniden onun ensesine götürerek parmaklarını dolaştırmaya başladı.Nic ürpermekten kendini alamamıştı."Her şey için beni suçlayamazsın prenses.Değiştin.Bir ay önce bu birleşme için çok hevesliydin.İki hafta önce bu işin bir an önce olmasını istiyordun."

Malik yavaşça onu kendine çekti.O kadar çok yakınlaşmışlardı ki,Nic neredeyse onun göğsüne değecekti.Bu sefer kaçacak yeri yoktu.Ta ki Malik onu bırakana kadar.

"Bu değişikliğin nedeni nedir,Chantal.Bu gün her şeyi zorlaştırmaktan başka bir şey yapmıyorsun."

"Ben bir şey zorlaştırmıyorum.Sadece açık konuşuyorum.Anlaşılan bir fikrimin olmasına bile izin yok."

"Tabi ki fikrin olmasına izin veriliyor.Ama senin fikirlerin hoşnutsuzluğunu ve öfkeni belirtmekten öteye gitmiyor."

"Birlikte olduğumuz 90 dakikaya dayanarak böyle söyleyemezsin."

Malik başını arkaya doğru eğerek kendine bakması için zorladı.Nic onun ne kadar içerlediğini görebiliyordu."Konuşmadan önce biraz durup düşünmez misin,prenses?"

"İstediklerini yapması için herkese zorbalık mı edersin,Kral Nuri?Sultan olduğunu anlıyorum ya diğerleri...ailen ,akrabaların,biraz olsun onların da özgür konuşmaya hakları yok mu?"

"Sen özgürce konuşmaktan daha fazlasını yaptın." Parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Ve senden duymak istediğim her şeyi duydum."

Nic dudaklarında ki baskıdan kurtulmak için başını salladı. "Sessiz kalmayacağım."

Aralarında ki gerginlik çok yoğundu ve Nic hiç bu kadar korktuğunu hatırlamıyordu.Malik onu heyecanlandırıyor aynı zamanda da korkutuyordu.Sevişmelerinin ne kadar tutkulu ve ateşli olacağını düşünmekten kendini alamıyordu.

"Öyle mi?"

"Evet"

Başını hafifçe öne eğince dudakları Nic'in yanağına hafifçe dokundu. "İtaatsız bir eş istemem."

"Bir koca karısının kendisine itaat etmesini değil,müşterek saygı esasına dayalı birliktelik oluşturmayı arzu etmeli"

"Ama bir kadın,karısının üstünden yürüyüp geçmesine izin veren bir adama saygı duymaz"

"Değil üzerinden yürümek yanına yaklaşmama bile izin vereceğini düşünmüyorum."

Malik onun çenesinden tutarak başını kaldırdı ve gözlerine baktı."Demek teslim olmayı reddediyorsun?"

"Neden teslim olmam gerekiyor.Kendinden emin kültürlü bir eş istiyorsan,benim düşüncelerimi hoş karşılamam gerekiyor."

"Hoş karşılıyorum.Sadece gelinimin her şeye karşı çıkmasını anlayamıyorum."

"Ben senin gelinin değilim.Ayrıca öneride bulunmuyorsun.Emrediyorsun.Aralarında fark olduğunu ikimizde biliyoruz."

"Peki senden dil kurslarına katılmanı rica edersem."

"Ricanı düşünürüm."

"Aramızda olan her şey için savaşmamıza gerek yok."

"Şu anda savaşmıyorum."

Malik'in dudaklarının köşesi hafifçe kıvrıldı. "Evet ama bunun geçici bir durum olduğunu düşünüyorum."

Ah...Bu gülümsemede tehlikeli bir şeyler vardı.Sanki Nic'in bilmediği bir şeyler biliyordu."Savaşmaktan hoşlanmıyor musun?"

"Hayır hoşlanırım.Ama kadınlarla yapmayı sevdiğim başka şeyler vardır.Özellikle bu kadın benim kadınımsa....."

İşte..Yine ona kadını demmişti hem de daha sahiplenici bir tavırla.Nic sahiplenilmek istemiyordu.

"Pekala bakalım bu sözler işe yarayacak mı" diye devam etti Malik. "Prenses Chantal sizden rica etsem" saatine baktı. "onbeş dakika sonra başlayacak olan dil ve kültür derslerine katılmayı düşünür müsünüz?Kültürümüze alışmanız benim için çok önemli.Yoğun programınıza bu dersleri de sıkıştırabilir misiniz?"

"Programımı inceleyeceğim.Eğer ayarlayabilirsem sabah dersine katılmak için elimden geleni yapacağım."

"Sen prenses çok fazla batılı erkekle tanışmışsın."

"Sana deneyeceğimi söyledim."

"Yapacaksın.İkimizde bunu yapacağını biliyoruz.Artık Barakadasın leela.Benim istediğim,çok yakında prenses senin için emir olacak." Onun elini alarak eklem yerlerinden öptü. "Fatma ile iyi vakit geçir.Bu akşam derste olanları öğrenmek için dört gözle bekliyor olacağım."

Nic onun odadan çıkmasını izlerken göğsünde bir sıkıntı hissetti.Amerika'ya gitme konusunda onu nasıl ikna edecekti?Daha doğrusu herhangi bir şey yapmaya nasıl ikna edecekti?Malik onun her şeye boyun eğmesini istiyordu....ve başka bir yol bırakmıyordu.

Başın büyük belada dedi kendi kendine.Kıç kısmında büyük bir delik olan gemi gibi hissediyordu kendini.Zaman geçtikçe dibe batıyordu.Tek soru,tam dibe batmadan önce kaçmak için ne kadar zamanı olduğuydu.

monalizasmile

27.01.2007 18:30

## DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

O akşam odasına döndüğünde Nic yatağa yatmış tavana bakıyor,uyuyamıyordu.Kafasından geçenleri bir türlü durduramıyordu.Endişelenmeye başlamıştı.Akşam yemeğinde Kral Nuri ile yaptığı konuşmalar aklından geçiyordu.Onu ikna etmenin hiçbir yolu yok gibiydi.Buraya gelmeden önce Chantal ile yaptığı konuşmayı hatırladı.Chantal onu uyarmıştı.Kral Nuri'nin tanıdığı diğer erkeklere benzemediği konusunda uyarmıştı.İki hafta içinde düğün olacaktı ve bundan nasıl kurtulacağını kesinlikle bilmiyordu.Ya Barakadan dışarı çıkamazsa? Ya zamanında nişanı bozamazsa.

Bu evliliği yapması imkansızdı.

Ya Lilynin kurtuluşu.

Ertesi gün yine kötü bir ruh haliyle uyandı.Yalan söylemek zorunda olmaktan nefret ediyordu.İşte yine bir günü daha başka biri gibi geçirmek zorundaydı.

Yardımcısı Alea kahvaltısını getirmişti ve o gün ki programıyla ilgili bilgi veriyordu.

"Dil dersi,kültür dersi,sonra gelinlik provası..."

"Hayır"

"Provanın öğleden önce olmasını mı istemiyor sunuz?"

"Hayır gelinlik provasına gitmek istemiyorum."

"Ama sadece bir saat alır."

Nic çaresizlik içinde eliyle yüzünü örttü.Buraya geldiğinden beri bir türlü geçmeyen şu baş ağrısından nefret ediyordu. "Ben...ben sadece....bu prova bekleyemez mi?" Nic başını salladı.Bu programı Alea yapmamıştı ki.değiştiremezdi.

Alea kendini sorumlu hissediyordu,kaşlarını çattı. "Kral Hazretlerine bir mesaj iletmemi ister isiniz? Onunla konuşmak ister misiniz?"

Nic başını salladı.Bunun hiçbir işe yaramayacağını biliyordu.

Nic'in gelinlik provasına Malik de eşlik ediyordu.Sarayın büyük salonlarından birine geçmişlerdi.Birazdan seçkin görünümlü bir kadın içeri girmişti.Kral Nuri'ye selam verip reverans yaptıktan sonra,Nicholet e döndü. "Sizinle tanışmak benim için büyük onur efendim.Gelinliğinizi benim hazırlamam ise büyük bir şeref...Çok heyecanlı olmalısınız."

Heyecan,Nicin şu anki duygularını tanımlayacağı en son kelime idi.Korku,endişe,merak,dehşet....bu durumdaki hislerini daha iyi anlatabilirdi.

"nasıl bir gelinlik giymek istediğinize dair bir fikriniz var mı?"

Nic,Kral Nuri'nin dikkatle kendini izlediğini biliyordu. "Hayır.Bunu düşünecek kadar vaktim olmadı."

"Hiçbir fikriniz yok mu? Rengi,şekli,kumaşı..."

Tabi ki vardı.Beş yıl önce Chantal evlenirken hayalinde ki gelinliği tarif etmişti,ama şimdi bunu söylemeye hiç niyeti yoktu.

Kadın onun ölçülerini alıp,kumaş örneklerini gösterirken,Malik bir kenarda oturmuş onları izliyordu.Doğrusu bu durumdan çok eğleniyordu.

Buraya ayak bastığından beri onun Nicholette olduğunu biliyordu.Onun neler yapacağını görmek için bu oyunu sürdürmesine izin vermişti.Onun çetin,sert,özgürlüğüne düşkün biri olduğunu duymuş,bu da merakını daha çok artırıyordu.Nic ona meydan okuyordu.İyi de bir oyuncuydu.Ama Malik de bu konuda fena sayılmazdı.Nicin oyununu oynayacaktı ve onu kendi oyunuyla vuracaktı.

Kadınlar her zaman onun gücü ve parası için ayaklarına kapanmışlardı.Kadınları elde etmek her zaman onun

için çok kolay olmuştu.Ama Nic...Kolay bir kadın değildi.Ve bundan hoşlanıyordu.  
Aslında buraya,kendisine oyun oynamak için geldiğini biliyordu.Bu büyük cesaretti.Risk almayı seviyordu.Oysa pek çok insan kendini güvende hissedebileceği bir hayat isterdi.  
Malik ona bakıp gülümsedi.Ondan hoşlanıyordu.Hem de onu iyi tanımamasına rağmen,uzun zamandan beri ondan hoşlanıyordu.Buraya geldiğinden beri gördükleri çok hoşuna gitmişti.Onun kardeşler arasında evlenmek istemeyen prenses olduğunu biliyordu.Onun maceralarını,yarattığı sorunları,büyükbabasına verdiği baş ağrılarını....hepsini duymuştu.Aynı zamanda ailesini çok sevse de,başkalarının düşüncesine önem vermediğini,insanları mutlu etmek için kendinden ödün vermediğini de duymuştu.  
Nic gibi,kendisinin de çok yaygın bir ünü vardı.Bir gün evlenmek zorunda olduğunu bilse de,evlenmek için hiçbir çabada bulunmamıştı.Gelininin sevgi dolu,sadık,vazifesini bilen,sorumluluk sahibi ve kendi ülkesinden sessiz biri olacağını düşünmüştü.Ama hayatına kastedilen suikastten sonra,öncelikleri değişmişti.  
Artık hayatın zorluklarıyla baş edebilecek cesarete,zekaya ve mizah anlayışına sahip bir kadın istiyordu.  
Ve aradığı özelliklerin hepsi Nic de vardı.

monalizasmile

29.01.2007 11:18

---

Kadın elinde ki kumaş örneklerini gösterdikten sonra yanında getirdiği elbiseleri de göstermeye başladı.Bu arada Malik onunla Arapça bir şeyler konuşmaya başladı.  
Kadın dikkatle sultanı dinledikten sonra Nice döndü. "Çok şanslısınız majesteleri Sultan bütün örneklerden birer tane yapılmasını istiyor."  
Nic etrafındakilerin durmadan ne kadar şanslı olduğunu söylemelerinden bıkmıştı.Kendini hiç de şanslı gibi hissetmiyordu.Daha çok tuzağa düşmüş gibiydi.Her elbiseyle daha fazla tuzağa düşüyordu.  
Dönerek Kral Nuri'ye baktı. "Cömertliğini takdir ediyorum ama bu kadar pahalı giysilere ihtiyacım yok."  
"Sana giysiler almak bana zevk veriyor" diye cevap verdi Malik tembel bir şekilde kanepede oturmaya devam ederek.Gözlerinde hükmeden pırıltılar vardı.  
Nic güçlkle yutkundu.Onun gözlerinde ki sahiplenici pırıltıdan hiç hoşlanmamıştı.Ayrıca hiç giymeyeceği bu pahalı giysilerin alınmasından da hiç hoşlanmamıştı.Burada bunlardan birini giyecek kadar uzun kalmayacaktı.  
"Çok cömert olduğunu...."  
"Aynı zamanda gururlu."  
Malik'in sesindeki bir şeyler,midesini altüst etti.Malik,onun aksine çok rahat görünüyordu.Acaba onun sesinde ki uyarıcı tonu hayal mi etmişti.  
Titreyerek o an üzerinde ki mavi elbiseye baktı.Aslında mavi rengi severdi.Onu sakinleştirdi.  
"Bu mavi elbise de olsun" dedi Malik salonda oluşan sessizliği bozarak. "Şimdiye kadar en beğendiğim elbise bu."  
Prova bir süre sonra bitince kadın izin isteyerek onların yanından ayrıldı.Nic ve Kral Nuri yalnız kalmışlardı.  
Kalın ahşap kapı kapandığında Nic ne yapacağını bilmez halde orada duruyordu.Kendini çok yalnız hissediyordu.  
"Hangisi gelinliğim olacak." Kenarda asılı duran gelinliklerin yanına giderek,basit kesimli uzun etekli gelinliğin yaka şerefini okşadı.  
"Fark eder mi?"  
Hayır.Fark etmezdi.Sadece sessizliği bozmak için konuşacak bir konu bulmaya çalışıyordu.Zaten gelinliği hiçbir zaman giymeyecekti ki... "Bana kızgınsın..."  
"Hayır" Malik ona elini uzattı. "Gel benimle otur.Böylece daha rahat konuşabiliriz."  
Nic onun karşısında ki koltuğa yönelince Malik başını salladı. "Buraya" dedi yanını göstererek.  
Nic ihtiyatlı bir tavırla onun yanına oturunca,"Rahat mısın?" diye sordu.  
"Evet" Malik kızgın olmayabilirdi ama kafasından bir şeyler geçtiği belliydi.  
Malik yanında ki yastıklardan birini alarak onun arkasına destek yaptı. "Şimdi daha iyi mi?"  
"Ben rahatsız değildim."  
"Evet ama bu yastık daha huzurlu...ve keyifli olmanı sağlayabilir.Prova hoşuna gitti mi?"  
"Sanırım modayı yakından takip eden biri olmadığımı daha önceden söylemiştim."  
"Ama gazete ve dergiler senin her zaman ince bir moda zevkin olduğunu yazıyorlar.Moda dünyasının favorilerinden değil misin?"

Tabi ki Cahantal öyleydi. Her modacı onun narin vücudunu giydirmekten zevk alırdı. Nicin duyguları karmakarışık olmuştı. Cahantal her zaman şık giyinirdi. Ama Nic alışveriş yapmaktansa bütün gün oturup matematik problemleri çözmeyi tercih ederdi. "Kişisel olarak dünyada çok daha önemli konular varken, moda ve elbiseler konusunda endişelenmenin tatsız bir durum olduğunu düşünüyorum."

"Beni hep şaşırtıyorsun."

"Bu iyi mi?"

"Evet. Seni neden seçtiğimi biliyor musun prenses?"

"Akdeniz de liman sayısını artırmak istediğini biliyorum."

"Ama Akdeniz de sayısız liman ve evlenmeyi bekleyen sayısız bekar prenses var. Seni seçtim çünkü sana saygı duyuyorum. Benim gibi olduğuna inanıyorum. Ülken için sorumluluklarının farkındasın. Ve sadakatin ve bağlılığın seni benim için ideal bir eş yapıyor."

Nic nefes alamıyordu. Sanki göğsüne yüklü bir ağırlık konmuştu. Malik tamamen yanılıyordu. O Cahantalın sorumluluk duygusunun yarısına bile sahip değildi. "Kaçacağımdan...buradaki yükümlülüklerimi tamamlamayacağımdan korkmuyor musun?"

"Bunu Le Croix de yapmadın."

Doğru Chantal kaçmamıştı. Ne Le Croix'ten, Ne Meli'dan nede başka şeylerden. İlk doğan çocuk olarak, her zaman her şeyin en doğrusunu yapmak istemişti. Bazen Nic onun bu tavrına deli oluyordu.

Nic neyin doğru olduğunu bilmezdi. Doğrunun önce test edilmesi ve ispat edilmesi gerekirdi.

Malik onun düşüncelere dalıp sessizleştiğini hissedince anlayışla kolundan tuttu. "Hadi gel yürüyelim."

Nic onun sözünü dinleyerek doğruldu. Nic ona gerçeği söylerse nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Malik gerçeğe başa çıkamazsa, Nicin onun için uygun olmadığı anlamına gelirdi.

Ama o buraya Chantal için gelmişti kendisi için değil.

Derin bir nefes aldı ve kendine neler olduğunu düşündü. Kendini Kral Nuri'ye çok yakın hissediyordu. Malik elini onun beline sardı. Kendini hiç bu kadar güvende hissetmemişti. Aslında tehlikede de hissetmemişti. Ona baktı. Malik çok düşünceli görünüyordu. Şu anda aklından geçenleri bilmeyi çok istiyordu. Kral Nuri'ye şimdiye kadar hiçbir erkeğe hissetmediği duygular hissediyordu. Sert, çekici ve seksiydi. Bunu başından beri hissediyordu.

Her ikisi de kendi düşüncelerine dalmış sessizce yürürken sessizliği Malik bozdu. "Buraya kendi özel ihtiyaçların için geldiğini biliyorum."

"İkimizde bir şeyler istiyoruz" diye cevap verdi Nic. "Ben Lilyi istiyorum. Esas sorun senin benden ne istediğin?" Malik soran gözlerle ona baktı. "Lilynin özgürlüğünü, kendi ülkenin rahatı ve refahını istediğini biliyorum. Peki ya sen? Kendisi ile ilgili hayalleri olmayan bir kadın gibi görünmüyorsun."

Onun bu yorumu Nicin sinirlerini germişti. "Ailemin mutlu, sağlıklı ve güven içinde olduklarını bilmek benim için yeterli." "Bu söyledikleri doğrudu. Etrafında koruması gereken insanlar varsa her türlü riski almaya hazırıdır. "Ve eşitlik" diye ekledi. "Kadınlar için her yerde eşitlik olmasını istiyorum."

Birden nerede olduğunu hatırladı. Karşısında ki sadece bir erkek değil, erkeklerin baskın olduğu bir toplumda sultanı. Belki de fazla dürüst konuşmuştu.

Ama Mali başını salladı ve ciddi bir sesle "Ben de " dedi.

monalizasmile

29.01.2007 14:42

## BEŞİNCİ BÖLÜM

Bir geceyi daha uykusuz geçirmişti. Yataktan kalkmak istemiyordu. Ama Alea'nın onun bütün günü yatakta geçirmesine izin vermeye niyeti yoktu.

"Prenses kalkmanız gerek, Lady Fatma sizi bekliyor."

Bırak beklesin!

Ama bunu söyleyemeyeceğini biliyordu. Yataktan kalkarken sordu. "Bu gün programımda ne var?" Önünde yorucu bir günün onu beklediğini biliyordu.

"Bu gece resmi bir yemek var. Kralımız sizi götürcek." Alea onu cesaretlendirmeye çalışıyordu. "Bu arada yeni kıyafetleriniz geldi. Kralımız sizi danışmanları ve yardımcılarıyla tanıştıırken onlardan birini giyebilirsiniz."

Nic daha sonra Malik ile görüşmeye karar vererek giyinmeye başladı. Onu görmek nedense gününün en önemli olayı haline gelmeye başlamıştı.

Birkaç saat sonra,dersler bitince kararını uygulamak üzere Malik'in odasına gitmek için Fatma'yla yola koyuldu.Tam odaya varmak üzereyken,Malik iki yardımcısıyla odadan çıktı.

Onu görünce Arapça resmi bir şekilde selam verip yanağından öptü ve yardımcılarıyla tanıştırdı.

Nic ağzının içinden bir şeyler mırıldandı ama ne söylediğini hatırlamıyordu.İçini tatlı bir sıcaklık kaplamıştı.

Onun dudaklarının kendini neden böyle yaptığını anlamıyordu.Hiç bir şey düşünemiyordu.Boş gözlerle Malik'e bakıyordu.

Malik'in tavrında hiçbir farklılık yoktu.Aynı sevecen tavrını devam ettiriyordu.Ama bir şey daha vardı.Sanki daha sahiplenici davranıyordu.Hayır,Malik onun sahibi değildi.O buraya ait değildi.Buradan ayrılacaktı.Ama peki neden buradan ayrılacağını düşününce içine acı çöküyordu?

Malik onun içinde gizlediği duyguları ortaya çıkarmıştı.Bunun cinsellikle bir alakası yoktu.Bu hayatla ilgili bir duyguydu.Belki de aşktı.....

Ama bu olamazdı.Buraya bir ilişki yaşamaya gelmemişti.İlle de aşık olaksa kültüre,doğaya aşık olmalıydı.

Düşüncelerinin arasından Malik'in ona bir soru sorduğunu fark etti. "Günün nasıl geçti."

"İyi teşekkür ederim.Burasını tanıdım.Tarihi kadar eşsiz güzelliğe sahip."

"Beğenmene sevindim."

Malik gitmeleri için yardımcılarına ve Fatma'ya başıyla işaret ettikten sonra devam etti. "Öyleyse burada rahat edebilirsiniz?"

"Nasıl rahat etmem.Akla gelecek her şeyi düşünmüşsün."

"İyi bir hayal gücüm vardır."

Nic onun sadece rahatlıktan bahsetmediğini biliyordu.Konuşmaları gittikçe özel konulara kayıyordu.

"İyi bir hayal gücüne sahip olduğuna eminim.Bütün erkekler aynı şeyi düşünür."

"Benim hayal gücüm ile ilgili şüphen mi var?"

"Bir erkek için.....epey yaratıcı olduğundan eminim."

"Çifte standart mı var?"

"Tabii"

Malik başını kaldırdı. "Meydan okumana karşılık vermem için beni zorluyorsun."

"Size meydan okumuyorum Kral Hazretleri.Sadece bir gerçeği söylüyorum."

"Bir gerçek"

"Evet.Erkeklerin çoğu kadınların ne istediğini ve nelere ihtiyaç duyduğunu bildiğini sanır..."

"Ah bir başka şüpheli açıklama daha..."Malik kollarını kavuşturarak ona baktı. "Bu kadar fanatik biri olduğunu bilmiyordum."

"Değilim."

"Öylesin.Ama ben senin aksine,sözlerle vakit kaybetmem.Sözlerle bir yere varılmaz.Ben,kişisel olarak eyleme geçmeyi tercih ederim."

Nic soluğunun ciğerlerine hapis olduğunu hissetti.Güçlkle başını salladı.

Malik onun yüzünü avuçlarının içine alarak ona doğru eğildi.Onu acele etmeden öperken hiç acele etmiyordu.Sanki bu öpüşme dünyanın en önemli işi idi.

Nic ona karşılık vermekten kendini alamıyordu.Malik baskıcı ve talepkar davranmıyordu.Sadece onu okşuyor ve dudaklarının üzerinde geziniyordu.

Kalbi deli gibi atıyordu.Daha fazla sürdürmenin tehlikeli olacağını düşünerek geri çekildi."Fena değil" dedi güçlükle nefes alırken."Başlangıç için."

Malik'in bakışları onunla alay eder gibiydi."Demek daha fazlasını istiyorsun?"

"Benim söylediğim bu değildi."

"Ama istiyorsun."

Küstah adam diye düşündü Nic.Ve kahretsin haklıydı.Onun öpüşüyle bütün kemikleri erimişti."Bazı duyularımın harekete geçtiğini inkar edemem."

"Bu konuda neler yapacağımıza daha sonra bakarız.Ne yazık ki şimdi işle ilgilenmemiz gerekiyor.Bu geceki resepsiyonun farkındasın değil mi? Politik bir olay."

Nic başını sallayarak onayladı.Hala titriyordu. "Kabine üyeleri ve eşleriyle tanışacağım."

"Senden hoşlanmalarını istiyorum,prenses."

Nic bakışlarını onunkilere kenetledi. "Hayır." Malik ona eğilerek dudaklarının kenarını öperek fısıldadı. "Sadece onlarında en az benim kadar seni sevmelerini,senden hoşlanmalarını istiyorum."

Nic odasına geri dönerken Malik'in söylediklerini düşünüyordu.

Malik ondan hoşlanıyordu.Avrupalı bir prenses olduğu için değil.Güçlü bir birleşmeyi temsil ettiği için değil...Sadece o olduğu için ondan hoşlanıyordu.  
Bu Nici çok mutlu etti.Birisinin arısı olmayı istemiyordu ama Kral Nuri'yi her haliyle merak ediyordu.  
Acaba Malik onu tekrar öpecek miydi? Daha sonra yalnız kalabilecekler miydi?  
Malik'le on dakika bile yalnız görüşebilirlerse akşam ki yemekte her şeye katlanabilirdi.  
Hayır,hayır on dakika yeterli değildi.En az bir saat.Hiç kimse tarafından rahatsız edilmeden geçirecekleri bir saat...  
Böyle güçlü bir duygu hissetmeyeli yıllar oluyordu.....

monalizasmile

29.01.2007 17:07

## ALTINCI BÖLÜM

Dört saat sonra uzun yemek nihayet sona ermişti.Malik Nic'in bu yemekten sıkıldığını fark etmişti.Fatma'nın duymasını engellemek için kulağına eğilerek "Buradan hemen ayrılabiliriz" diye mırıldandı. "Saraya döndüğümüzde yapacak daha eğlenceli şeyler bulacağımıza eminim."  
Nic'in aklından neler geçtiğini biliyordu.Bu gün onu öptüğünden beri aklını toplayamıyordu.O zamandan beri hayal gücü sürekli faaliyettedir.Ondan başka hiçbir şey düşünemiyordu.  
Herkesle vedalaşıp arabaya binmek üzerelerken Fatma yanlarına yaklaşıp onu da bırakıp bırakamayacaklarını sordu.Nic hayal kırıklığına uğradı. Eve dönerken yalnız olacaklarını hayal eymişti.  
Üçü Malik'i bekleyen limuzine bindiler.Fatma ve Nic yan yana,Malik de karşılıklarına oturdu.  
"Geri döndüğümüze memnunsun herhalde,prensese?" diye sordu Malik.  
"Bu gece yoruldum" dedi Nic iç çekerek.Gercekten de pek kendinde değildi.  
"Salonda ki tek yabancı olmaktan rahatsız oldun mu?"  
"Bu durumlarda tek yabancı olmaya alışığım.Ama bu gece kendimi biraz....farklı hissettiğimi kabul etmeliyim."  
"Sen farklısın" diye araya girdi Fatma. "Barakada ki kadınlar gibi giyinmiyorsun.Uzun elbise ve peçe kullanmayı tercih etmiyorsun."  
"Bunu ondan hiçbir zaman istemedim" diye cevap verdi Malik."Prensese burada kendi gibi olmaya hakkı var."  
"Örnek bir model olmayacaksa,nasıl uygun bir kraliçe olabilir" diye patladı Fatma.  
"Bu kadar yeter" Malik onu sert bir dille uyardı. "Bu konu seni ilgilendirmez."  
Fatma başını öne eğdi,ama Nic onun gözlerinde ki öfke pırıltılarını görebiliyordu.Söyleyecek bir şeyler bulmaya çalıştı.Ama ne söyleyebilirdi ki?Fatma ile birbirlerini ilk gördükleri günden beri yıldızları hiç barışmamıştı.  
Gözlerinin yaşardığını hissetti,ama ne olursa olsun Fatma'nın gözü önünde ağlamayacaktı.  
Saraya geldiklerinde Malik hiçbir mecburiyeti yokken ona odasına kadar eşlik etmek için ısrar etti.Malik'in düşünceli davranışı Nici memnun etmişti.  
Hayran olmaya başladığı bu adamı aldatıyordu.Buraya geldiklerinden beri kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti.  
"Hiç yanlış kardeşi seçtiğini düşündün mü?" diye sordu güçlkle çıkan bir sesle.  
"Yanlış kardeşi seçtiğimi mi düşünüyorsun?"  
"Hayır.Sadece senin istediğin kişinin ben olmadığımı düşünüyorum."  
"Neden? Gelecek açısından mı? Yoksa davranışların yüzünden mi?"  
Nic'in odasına gelmişlerdi. "Bilmem.Neden beni seçtin diğer kardeşleri değil?"  
Malik umursamaz bir tavırla "Sanırım Joella'ya teklif edebilirdim."  
"Joella mı?O senin için fazla genç."  
"Belki de sen benim için fazla yaşlısın"  
"Benden en az onbeş yaş büyüksün Kral Nuri."  
"Dürüst olalım,Chanta.Evlenip çocuk sahibi olmayı dört gözle bekliyorum.Sen kusura bakma ama,bütün bunlardan bıkmış gibi görünüyorsun.Evlilikle ilgili korkuları olan bir eşten ziyade,evlilik ve annelik heyecanı için istekli genç bir gelin almayı tercih ederim."  
"Ama üç kız kardeş var.Sen hiç Nicholette den bahsetmiyorsun?"  
Malik bu öneriyi bir kenara fırlatmış gibi eliyle bir hareket yaptı. "Onun böyle bir şansı asla olamaz."  
"Neden?"  
"O uygun değil."

“Neden?”

Malik keskin gözlerle onu süzdü. “Bu konu seni üzüyorsa,tartışmayı kesebiliriz.”

“Beni üzmüyor.Konuşmaya devam edebiliriz,çünkü anlamak istiyorum.Nicholette ülkesinde sevilen bir prenses.”

“Evet ama Kral Nuri olmak için bunlardan daha fazlasına gerek var.Bu ünvana leke getirmeyecek biri olmalı.”

Anlaşılan Chantal,Nicin dünyaya yayılan ününden bahsederken abartmamıştı. “Henüz onunla tanışmadın.Bu kadar sert eleştiri nasıl yapılabiliyorsun?”

Malik’in özür dilermiş gibi bir hali yoktu. “Çapkınları ve hovardaları tercih eden biri için sıradan bilgiler.”

Çapkın mı\* Hovarda mı?

“Hem bakire değil”

“Ben de değilim.”

“Ama sen evlendiğinde bakireydin.”

Nic öfkeden elinde ki eldivenleri sıkıyordu.Tabi ya Joella hala bakireydi.Kahretsin.

Bir kadının biraz tecrübeli olmasının ne sakıncası vardı.”Sen de bakir değilsin.”

“Karısını nasıl memnun edeceğini bilmek bir erkeğin görevidir.”

“Peki bir kadının erkeğini nasıl memnun edeceğini bilmesi önemli değil midir?”

“Kocasına öğretir.”

“Çok saçma”

“Neden?”

Nic yirmi iki yaşında evlenen Chantalı düşündü.Kocasına mutsuzluktan başka hiçbir şey vermemişti.”Kocam bana hiçbir şey öğretmedi.”

“O zaman görevini yerine getirememiş.”

“Bir çok erkeğin,görevini yerine getiremediğine eminim.” Nic kelimeler ağzından çıkar çıkmaz pişman olmuştu.Çok ileri gitmişti.Malik’in Nic hakkında ki düşüncelerini değiştirmeye çalışıyordu.Malik’in Nici onaylayıp onaylamaması önemli değildi.Öncelikle Chantalı koruması gerekiyordu.

“Çok ileri gittim.Hatalıydım Malik,çok özür dilerim.Böyle söylememem gerekirdi.”

“Bu kadar tecrüben olduğunu fark etmemiştim.”

“Ben bir kadını Arkadaşlarım ve kardeşlerim var.”

“Nicholette.”

Malik onun adını onaylamıyormuş gibi söylemişti.Nic midesine bir yumruk yemiş gibi hissetti.”Ondan gerçekten hoşlanmıyorsun.”

“Onu tanımıyorum.”

Nic acıyla başını salladı.Yüzü alev alev yanıyordu.Ama bu kez utançtan değil,öfkeden.

Malik gittikten sonra Nic odasına girdi.Pijamalarını giydikten sonra dolaşmaya başladı.Sakinleşmeye çalışıyordu. Sabah olana kadar kafası Malikle meşgul oldu.Onu dünya önünde utandırmak istemiyordu.Nişanı iptal edemezdi.Ama harekete geçmesi için Malik’i zorlayabilirdi.Gerektiğinde uzun bir süre sahte maskeyi takmaya devam edecekti.Lily güvende olduğu zamanda gerçeği açıklayacak ve sarışın haline geri dönecekti.

O zaman Malik onunla asla evlenmezdi.

Ağlamamak için dudaklarını ısırıyordu.

Tanrı aşkına!Şimdi ağlamanın sırası değildi.Buraya gerçek aşkı bulmak için gelmemişti.Bu işi bitirmeye gelmişti. Bu bir iş,diye hatırlattı kendi kendine,yatağa kıvrılırken,yardıma ihtiyacı olanlara yardım ediyordu.

Ertesi sabah yine yorgun kalkmıştı.Fatma ile o gün ki derslerini çalışırken görevli kadınlardan biri içeri girerek,Malik’in gecikmiş bir kahvaltı için onu beklediğini söyledi.Fatma bu durumdan pek hoşlanmasa da itiraz edemedi.

Nic görevli kızı izleyerek Malik’in özel bölmesinin olduğu yere geldi.

Malik,iki kişi için hazırlanmış demir masada onu bekliyordu.Vazo içine yerleştirilmiş çiçekler,etrafa ışık saçıyordu.Nic bunu kendisi için doğum günü partisi yapmaya karar verdi.Doğal olarak Malik bugünün onun doğum günü olduğunu bilmiyordu.

“Günaydın” dedi Malik onu karşılayarak.Uzanarak onu yanağından öptü. “Seni düşünüyordum.”

“Öyle mi?”

“Kendimi suçlu hissettim.”

"Neden?"

"Kız kardeşin hakkında pek hoş şeyler söylemedim.Başka biri kardeşlerim hakkında konuştuğunda ne hissettiğimi hatırladım.Aynı şeyi ben Nicholette için yaptım.Afedersin."

"Aslında o kadar da olağan dışı biri değil.Barakalı olmayabilir.Ama iyi ve nazik biridir.İnsanları kıracak şeyler söylemez.İnsanları yargılamaz.Burada olsaydı seni de ,Lady Fatma'yı da yargılamazdı."

Doğum günü hayalleri suya düşmüştü.Bu eğlenceli bir doğum günü sabahı değildi.Doğrularak "Bana müsaade eder misin?" dedi.

"Hayır."

Onun red cevabı Nic şaşırtmıştı.Masadan kalktı. "Fatma ile dersime dönmek istiyorum."

"Seni yargılamasına rağmen mi?"

"Onun yargılamasını senin kine tercih ederim."

"Neden?"

Biriken yaşlar gözlerini yakmaya başlamıştı.Öyle duygusallaşmıştı ki,sesinin çıkmayacağından korkuyordu. "Çünkü senden hoşlanıyorum.Nicholette senin kafadaki mükemmel kadın imajına uymadığı için,kabalaşmanı istemiyorum.Kimse mükemmel değildir Kral Nuri.Mükemmel olmayan bizlerin içinde hala biraz sadekat ve sevgi kııntısı var."

"Ben özür diliyordum."

"Gerçekten değil.Yeterli değil." Dudakları titriyordu.Kendini çaresiz biri gibi hissediyordu. "Bu gün onun doğum günü ve bunları hak ettiğini düşünmüyorum."

"Onun doğum günü olduğunu biliyorum." Malik neredeyse bağırarak konuşuyordu. "Bu yüzden bu sabah benimle buradasın.Bunu seninle kutlamak istedim."

"Onun doğum günü olduğunu nereden biliyorsun?Ondan hiç hoşlanmıyorsun ki...."

Malik ayağa kalkarak onun yanına geldi,Yüzünü avuçladı ve öptü. "Ama senden hoşlanıyorum" Tekrar öptü.

"Senden o kadar çok hoşlanıyorum ki ailen hakkında olabildiğince çok şey öğrendim."

Nic gözlerinde biriken yaşlara hakim olamıyordu. "O zaman kaç yaşında?"

"Yirmi yedi" Mlik onun yanağından süzülen yaşları parmağıyla sildi. "Gittikçe yaşlandığı ve hala evlenmediği için onun adına endişelendiğini biliyorum."

Nic onun elini itti. "Yaşlı değil."

"Ama bu yaşa kadar evlenmeliydi,öyle değil mi?"

Malik başını kaldırarak onun yanağını okşadı. "Lütfen beni affet."

"Tabi" Nic gülümsemeye çalıştı. "Nic de seni affediyor."

"Öyleyse onun bu özel gününü kutlamak için kahvaltıya devam edebiliriz."

"Evet"

"Hiçbir şey olmamış gibi her şeye yeniden başlayabilir miyiz?"

"İyi bir oyuncu musun?"

"Bazı şeylere bağlı.Ya sen?"

"Hatır.Korkunç bir oyuncuyum.Okulun tiyatro gösterilerinde asla rol alamazdım."

Ünlü bir prenses olmana rağmen mi?"

Nic suratını astı. "Aslına bakarsan okulda prenseslere karşı bir ön yargı vardı.Neyse kardeşim Joelle,o iyi bir oyuncudur.Aynı zamanda annemin sesini de miras almış...Melek gibi yumuşacık sesi vardı.Şarkı söylerken onu dinlemelisin...." Nic birden sustu.Yüzü kızarmıştı. "Beni geveze biri haline getirdin....."

"Sen geveze biri olmaktan çok uzaksın,Chantal.Daha çok konuşman için çalışmam gerek."

Nic masada ki güllerden birini alarak kokladı. "Erkekler sessiz kadınlardan hoşlanır" dedi gülümseyerek.

Malik şaşkın gözlerle ona bakıyordu."senin bu sözleri söylediğine inanamıyorum."

"En azından seni gülümsetmeyi başardı."

"Ben de senin yeniden gülmene sevindim."

---

## YEDİNCİ BÖLÜM

Gözleir karşılaştı.Nic onun ne kadar içten olduğunu gözlerinden anladı.İçinde küçük tatlı kırıptılar oynadı.

"Peki bugün programında neler var anlat bakalım" diye sordu Malik arkasına yaslanarak.

"Oldukça yoğun." "Nic de arkasına yaslanarak hoşnutsuz bir ifadeyle iç çekti.

"Sanırım seni çok yoğun bir programın içine soktum. Gerginliğin bunu gösteriyor."

Nic'in suratı asıldı. "Özür dilerim."

Malik gülümseyerek ona baktı. "Bir tatile ne dersin?"

"Yani kitaplar yok...Ev işleri yok...Çalışmak yok...Öyle mi?"

"Benim arkadaşlığımdan hoşlanırsın diye düşünüyordum..."

Malikle birlikteyken gevşemesine imkan yoktu. O yanındayken hep geriliyordu. "Randevuların olduğunu biliyorum."

"Hem de çok fazla " diye kabul etti Malik.

"Senin üzerinde ki baskıyı artırmak bana hiç adil gelmiyor."

"Ama, laeela sen önce gelmelisin. Benim kraliçem, eşim, sevgilim olacaksın."

Nic'in yanakları alev alev yanmaya başlamıştı. Onun sevgilisi. Bu kelime çok hoşuna gitmişti.

"Şey tabii bunlar senin görevlerin, ama şu anda ilgilenmen gereken daha önemli işlerin varsa..."

"Daha önemli iş mi? Prensesimle ilgilenmekten başka daha önemli ne işim olabilir ki. Bu gün kendini fazla yalnız hissettiğini görebiliyorum. Üzgün olduğunu görebiliyorum. Yanında bir arkadaşına ihtiyacın olabileceğini ve bunun için beni kullanabileceğini düşündüm."

Onu kullanmak. Ah Tanrım. Onu kullanmak planın bir parçası değildi. Planında ona aşık olmak yoktu.

"Daha sonra...akşam yemeğinde buluşabiliriz. Bana neler yaptığını anlatabilirsin."

Malik ona doğru gelip parmağıyla dudağını okşamaya başlayınca susmak zorunda kaldı. "Bu gün macera yaşamaya ihtiyacın var. Yeni ve değişik şeylere. Her şeyi bana bırak."

"Malik"

"Evet, Laeela."

"Neden gözlerime bakmıyorsun?" diye sordu Malik. "Ne zaman konuşsak gözlerini benden kaçıyorsun."

"Bana dokunuyorsun" diye fısıldadı Nic. Malik haklıydı, onun bakışlarıyla karşılaşamıyordu.

"Dokunuşum seni korkutmamalı. Bakire yada tecrübesiz değilsin."

"Beni endişelendiren tecrübe eksikliği değil....Ayrıca dokunmandan da korkmuyorum. Benim korktuğum....sensin."

"Benden mi korkuyorsun? Ama neden? Seni hayatım pahasına koruyacağım."

"Belki ben de bundan korkuyorum. Bana çok fazla güveniyorsun. Beni, hayatını adayacak kadar çok fazla zamandır tanı mıyorsun."

"Ama sen benim nişanlımsın."

"Henüz bir söz vermedik. Resmi bir açıklama bile yapmadık."

"Buradasın."

Gözlerine dolan yaşları tutamıyordu. Ağlamayacaktı. "Görüntüler bazen yanıltıcı olabilir."

"Gitmeyi mi düşünüyorsun?"

"Hayır"

"Ama hala şüphelerin var."

Nic böyle konuşmaktan nefret ediyordu. Şimdi, onunla karşılaştıktan sonra, onu tanıdıktan sonra....onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu. "Ben şüphelerle doğmuşum. Üç kardeş içinde ben her zaman hep sorun yaratan oldum..." "Nic sözler ağzından çıkar çıkmaz pişman olmuştu. Kendi kimliğini açık edecek şeyler söylemişti. Neyse ki Malik anlamamış gibiydi. Meyve suyundan bir yudum aldı. "Seni utandırmak istemiyorum."

"Buna sevindim. Çünkü utandırılmaktan nefret ederim. Ama sen beni utandırmayacaksın. Bundan eminim. Sen de bana benziyorsun. Ülkeni, insanlarını ve aileni seviyorsun. Onlar için en iyi olanı yapacaksın. Şu anda bana bir söz verirsen, törenin olacağını biliyorum. Ama serbestsin. Şimdi evine gitmek için serbestsin. Seni burada isteğin dışında tutmuyorum."

Onun gerçekte kim olduğunu bilmiyordu ki...Nic, Chantal gibi davranarak onunla evlenirse, gerçek ortaya çıktığında ne olacaktı? Biri yada diğeri olmuş ne fark eder ki mi diyecekti, yoksa ondan boşanıp Chantal ile mi evlenmek isteyecekti? Acaba Nic'i sahtekarlıkla suçlayacak mıydı?

Şimdi gerçeği itiraf etse Chantal ve Liliye ne olacaktı? Ya Meleoya gelmek üzereyseler?

"Hiçbir yere gitmiyorum. Burada kalıyorum." Nic gülümseyerek ona bakarken gözündeki yaşları görmemesi için dua ediyordu. "Bu gün tatilim, hatırladın mı? Sende bana yeni ve değişik şeyler göstereceğine söz verdin."

"Hatırlıyorum."

O gün Nic için gerçekten çok güzel geçmişti.Şehrin arka sokaklarını keşfetmiş,sokak satıcılarından alışveriş yapmıştı.Geri döndüğünde de Alea'nın yaptığı teklifi kabul edip masaj yaptırmıştı.Şimdi bir de duş almak ve yatmak istiyordu.

Duşunu alıp kurulandıktan sonra konuşacak bile hali kalmadığını fark etti.Üzerine yere kadar uzanan somon renkli giysiyi giydi ve oturma odasına yöneldi.Orada kendisini çay ve kurabiye bekliyordu.

Ama orada kendini bekleyen sadece bunlar değildi.

Malik de oradaydı.

Nic onu orada görünce donup kaldı. "Malik"

"Çay için sana katılabileceğimi düşündüm."

"Burası senin sarayın"

"Bu evet seni gördüğüme sevindim demekle aynı anlama gelmiyor değil mi?"

"Tabi ki bana eşlik etmene sevinirim."

"Herhangi birinin mi yoksa benim eşlik etmememi sevinirsin?" Malik ona takılıyordu.

"Senin arkadaşlığından hoşlandığımı biliyorsun"

"Ve benim dokunuşumdan."

"Bu güne kadar evlenmemiş olmanın nedeni,küstah ve kendini beğenmiş tavrın olabileceğini hiç düşündün mü?"

Malik ona bakıp gülümsedi. "Ben kendini beğenmiş biri değilim."

"Ama küstahsın."

"Laeela.Kendime bu kadar güvenmeseydim,iyi bir sultan olamazdım."

monalizasmile

30.01.2007 11:13

## SEKİZİNCİ BÖLÜM

Malik'in gülümsemesi baştan çıkartıcıydı.Kanepeden kalkarak duvarda ki panellerden birine basınca odaya müzik sesi yayıldı. "Geçen gece yemekte dans etmek istediğini söylemiştin."

Nic gözlerini ondan ayıramıyordu.Büyülenmiş gibiydi. "Kadınlarla dans etmediğini sanıyordum."

"Toplum içinde evet.Ama toplum içinde yapmayı,özel hayatımda yapmayı sevdiğim çok şey var." Onun çnünde durup kollarını açtı. "Gel buraya"

"Bu gece yemek için programın yok mu?"

"Yok"

"Ya randevun?"

"Tamamen serbestim." Malik gülümsüyordu.Hala onu bekliyordu."Bu şarkıyı seveceğini düşünmüştüm."

"Sevdim."

"Öyleyse buraya gel."

Nic neden onun kollarına gidemediğini bilmiyordu.Sanki yere kök salmıştı. "Sen gel," diye fısıldarken,bir yandan da bunu yapmaması için dua ediyordu.

Malik gülerek ona yaklaştı.Bedenini ona yaslarken "Böyle iyi mi?" dedi.

Malik onun elbisesini sıyrıp çıplak omuzlarını öperken gözlerini kapattı.Malik onun bedeninin verdiği tepkileri fark etmiş olmalıydı.

Bacaklarının kendini taşımayacağını hissedince bedenini iyice Malik'e yasladı.Onun kollarıyla kendisini sarması hoşuna gidiyordu.Bu şekilde sonsuza kadar kalabilirdi.Aralarında artık formalite kalmamıştı.

Sadece Malik ve Nic.

İçinde bir suçluluk hissetti.Malik ve Chantal olarak düzeltmesi gerekirdi.Ama artık Chantal olmak istemiyordu.Onunla birlikteyken Nic olmak istiyordu.Onun Nic'i arzulamasını istiyordu.

Tanrım! Burada ne yapıyordu?Onlar arasında neler oluyordu?Felekete doğru sürükleniyorlardı....

Nic nefes alamıyormuş gibi hissederek geriye doğru bir adım attı.Düşünebilmek için aralarına mesafe koymak zorundaydı. "Oturabilir miyiz?"

"Tabi" Malik kanepeye oturdu ve bekledi.

"Sanırım önce gidip üzerime bir şeyler giysem iyi olur."

"Neden?"

"Nedenini biliyorsun."

Malik başını yana eğip onu baştan aşağı süzdü. "Benimle sevişmekten bu kadar korktuğuna inanamıyorum."

"Bu kadar güzel öpmeseydin böyle bir sorunumuz olmayacaktı."

"Seni memnun edekse bundan sonra daha kötü öpmeye çalışırım."

Nic umutsuzlukla inledi. "Hayır olmaz."

"Memnun etmesi çok zor birisin,prenses."

"Biliyorum."

"Pekala.... Sorun ne?"

"Bilmiyorum"

"Gel buraya." Nic otomatik olarak onun sözünü yerine getirdi.

"Bana aitsin" dedi onun dudaklarını öperek. "Evli yada değil,kraliçe yada arkadaş....Nasıl istersen öyle söyleyebilirsin.Benim için yaratılmışsın...Ben de senin için."

"Bunu bütün eşlerine söylüyor musun?"

"Harem geçmişte kaldı" dedi Malik.Elleri Nic'in vücudunda dolaşıyordu.Nic daha fazla dayanamayacaktı. "Seni istiyorum" dedi fısıldayarak.

"Biliyorum" Malik'in elleri hala dolaşıyordu.

"Hayır,Malik...Seni ne kadar çok istediğimi bilmiyorsun."Eğilerek yüzünü onun boynuna gömdü.Onun tatlı kokusunu içine çekti.

İçinden yükselen bir ses ona beni bırakma diye yalvarıyordu.Beni sonsuza kadar yanında tut ve hiç bırakma.Parmaklarını onun saçları arasında gezdirmeye başladı.

"Sanırım neye ihtiyacın olduğunu biliyorum" dedi Malik onu iyice kendine yaklaştırarak.Artık tek vücut olmuşlardı.

Ama bu Nic için yeterli değildi.Onun olmak için çıldırıyordu.

"Düğünden önce birlikte olmak yasal mı?"

"Yasal.Ama öyle olmasaydı bile kanunları değiştirdim."

Nic ürpermekten kendini alamadı.Malik onu sanki kölesiymiş gibi tutuyordu.Güçlüydü ama asla bu gücünü kullanmıyordu.

Malik onu kanepeye yatırdıktan sonra üzerine uzandı."Artık kurtulamazsın" dedi Nici inceleyerek. "Benim esirimsin."

"Peki bana ne yapacaksın."

"Seni konuşturacağım."

"Konuşmak mı?"

"Yanımda sessizleştiğin zaman neler düşündüğünü bilmek istiyorum.Anlatmadıklarının neler olduğunu bilmek istiyorum."

"Neden her zaman konuşmak zorundayız?"

"Çünkü,ne yaptığını bildiğinden emin olmak zorundayım.Olaylarla yüzleşmek,onlardan kaçmaktan iyidir."

Malik şimdi onun kulağını okşuyordu.Ama böyle yaptığı zamanlarda düşünemiyordu."Pekala sor o zaman."

"Senin hakkında kimsenin bilmediği şey nedir?"

Nic başını çevirerek düşündü.Malik'in gözlerini üzerinde hissediyordu.Malik sabırsızlıkla cevabını bekliyordu.Ama ona söyleyemezdi.Aştan...evlilikten korktuğunu söyleyemezdi."Hiçbir sırrım yok.Hayatım gözler önünde."

"Peki neden ağlıyorsun?"

"Ben ağlamıyorum."

"Göz yaşlarını görebiliyorum."

O sırada kapının vurulmasıyla konuşmaları yarım kaldı.Kapının açıldığını ve Alea'nın seslendiğini duydular."Kral Hazretleri kestiğim için özür dilerim ama acilen gelmeniz gerekiyor."

Malik oturarak üzerine çeki düzen verdi. "Ne oldu?"

"Lady Fatma,Kral Hazretleri.Onun için bir ambulans çağrıldı.O çok hasta..."

Nic uzun süre Malik'in gelmesini bekledi ama Malik hiç görünmedi.Daha sonra Alea'dan bir şeyler öğrenmeye çalıştı ama o bu konuda konuşmaktan kaçınıyordu.Yatağa yattığında gözünün önüne Malik'in yakışıklı yüzü geldi.O Chantalı istiyordu.Nici değil.

Artık Chantal gibi davranmaktan nefret etmeye başlamıştı.Bir an önce eski haline dönmek istiyordu.Malik'in onu Nic olarak istemesi için neler vermezdi.

Malik'in hayaliyle uykuya daldı.Ertesi sabah uyandığında kalbinde büyük bir yük hissediyordu.

Buradan gitmesinin vakti gelmişti artık.

Duş alıp giyindikten sonra kahvaltısını yapmak için odasından çıktı.Ama ortada garip bir şeyler vardı.Gardiyanların ve çalışanların fısıldaşmalarına bakılırsa,epey ciddi bir sorundu. Bir süre sonra Alea kahvesini getirdiğinde,ona bir mesaj ilettili.Not Malik'ten geliyordu.Fatma'nın sağık sorunu olduğunu ve bu sabahki dersin iptal edildiğini yazıyordu.

monalizasmile

30.01.2007 12:12

## DOKUZUNCU BÖLÜM

Oğün ilerleyen saatlerde Malik Nicin odasına gelerek birkaç günlüğüne başka bir yere gideceklerini söyledi.Nic onun gözlerinde ki gölgeleri görebiliyor,ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordu.

"Fatma nasıl?"

Malik başını sallamakla yetindi.Ona Fatma'nın ilaç içip intihar etmeye kalkıştığını söylemeye niyeti yoktu.Zaten buradan gitmelerini Fatma istemişti.Nicolettenin onu o halde görmesini istemiyordu.

Onun sessizliği Nici daha fazla telaşlandırımtı. "Hastaysa gitmemiz doğru olmaz."

"Yakında kendini toparlar.Endişelenmeni istemiyorum.Zaten yeterince sorunun var."

"Ama..."

"Tamam." Malik çok sert bir ses tonuyla konuşmuştu. "Bu konuyu daha fazla tartışmak istemiyorum.Alea'ya Zedf'e gideceğini ve eşyalarını toplamasını söyle."

Birkaç saat sonra Nic ve Malik lüks bir arabayla seyahat ediyorlardı.

Malik yolculuğun ilk yarım saatini sessiz ve boş gözlerle dışarıyı seyrederek geçirmişti.Nic,onun kendisine kızgın olmadığını biliyordu.şu an da içinde büyük bir savaş verdiğini biliyordu.

Konuşmak için konu açmaya çalıştıkcı,Malik kısa ve isteksiz cevaplar veriyordu.Acaba dün akşam ne olmuştu?Nic daha fazla dayanamayacaktı.

"Fatma'ya ne olduğunu söyler misin?"

"Söylenecek bir şey yok."

Onun sesinde ki acı Nicin kalbini acıttı. "Endişeleniyorum" dedi yumuşak bir sesle. "Ama senin de ona ne kadar ihtimam gösterdiğini biliyorum."

Malik pencereden dışarı bakmayı sürdürüyordu. "Bir süre için,ailesiyle vakit geçirmek için New York'a gidecek.Biraz değişikliğe ihtiyacı olduğu konusunda benimle aynı fikirde."

"Peki o zamana kadar onu yalnız mı bırakacağız?"

"Yalnız olmayacak.Annesi ve kız kardeşi bugün Amerika'dan geliyor."

Nic saraydan alelacele ayrılmalarının bununla bir ilgisi olduğunu hissediyordu. "Teyzenle tanışmamı istemedin."

"Fatma bazı olası problemleri engellemek istedi."

"Teyzenle tanışmam nasıl bir problem yaratabilir ki?"

Malik dönerek ona baktı. "Teyzem,benim kuzenimle evlenmemi arzuluyordu.Fatma'da seni korumak ve utanç verici bir durumdan kurtarmak istedi."

Bütün bunlar Fatma'nın dışmanca durumunu açıklıyordu.Nic geçen haftayı düşünürken derin bir iç çekti.Fatma çok incinmiş ve utanmış olmalıydı. "Bilmiyordum" diye fısıldadı.

Malik de öfkeli bir şekilde iç geçirdi. "Ben de"

Nicin ağızı şaşkınlıkla aralandı,ama Malik'in acı dolu yüzü hala aralarında konuşulmamış şeyler olduğunu gösteriyordu.Nic onu bu kadar sessiz ve içine kapanık gördüğünü hatırlamıyordu.Sanki derinlerinde bazı duyguların kapılarını tamamen kapatmıştı.Dün akşam korkunç şeyler yaşamış olmalıydı. "Ben çok üzgünüm Malik.Gerçekten üzıldüm."

Nic birden buraya Chantal kimliğiyle gelerek gerçekten çok büyük kötülük yapıp yapmadığını merak etti.Acaba insanların geleceklerine...hayatlarına zarar mı vermişti. "Onunla evlenmemenin bir nedeni var mı?"

"Onu seçmedim" dedi ifadesiz bir sesle.Sonra dönerek içine işleyen bakışlarla "Seni seçtim" dedi.

Nic içinde büyüyen panik duygusuna engel olamıyordu.Fatma Malik'i seviyordu.Bir gün onunla evlenmeyi ummuştu.Oysa Nic,oyunun parçasını oynayarak,bir gün Melioya kaçmanın planlarını yapıyordu.Nic'in yokluğu Malik'i nasıl etkileyecekti.Fatma'yı ailesini.....

Nasıl bir oyuna başlamıştı?Korkuyla olduğu yerde büzüldü....

"İyileşecek" dedi Malik.Sanki Nicin içindeki korkuyu fark etmiş ,onu rahatlatmaya çalışıyordu. "Kendini suçlama.Ben seni seçtim.Bu durumla senin ilgin yok."

Nic onun sesindeki duygu yoğunluğunu hissediyordu.Malik üzülüyordu.Çünkü olanlardan kendini sorumlu tutuyordu.  
Fatma'ya değer veriyordu.Ailesine değer veriyordu.Kendisini bu insanları korumaya adanmıştı.Şimdi magazin dergilerinde Kral Nuri ile ilgili yazılanların ne kadar yalan yanlış şeyler olduğunu biliyordu.O bir Kazanova değildi.Onun bir kadınla beraber olduktan sonra,onu başından atması imkansızdı.  
Malik kadınlara değer veriyordu.Asla onlara zarar verecek bir şey yapmazdı.  
Gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti.Ona güç vermek istercesine elini sıktı. "Kral olmak kolay değil."

monalizasmile

30.01.2007 17:19

Malik onun elini dudaklarına götürdü.Rahatlamaya çalışıyordu."Zedf'i seveceksin" dedi gülümsemeye çalışarak.  
"Burada bulunmak ikimiz için de iyi olacak."  
"Peki sen kendini daha iyi hissedecek misin?"  
Malik uzanarak onun dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Benimle olduğun için mutluyum,laeela."  
"Ben de burada olduğum için mutluyum"  
Nic ile konuşmak Malik'i biraz rahatlatmıştı.Yolun kalan kısmı biraz daha huzurlu geçecekti.

## ONUNCU BÖLÜM

Nic akşam yemeğini dışarıda yemekten hoşlanmıştı.Burada tatlı bir huzur hissediyordu. "Barakada doğmuş olsaydım burada yaşamak isterdim" dedi."Bu garip bir duygu...Açıklamak imkansız,ama sanki...burası yuvamış gibi."

"Senden duymayı bekleyeceğim en son şeyi söylüyorsun."

"Ne dedim ki?"

Malik başını sallayarak iç geçirdi. "Burası benim evim...manevi evim.Ne zaman kafamda şüphelerim olsa buraya gelirim."

"Ne hakkında şüpheler."

"Yönetme yeteneğimle ilgili" Kendisiyle alay eder gibi gülümsedi. "Ve tabi kendi ihtiyaçlarımla,kendi insanların ihtiyaçları arasında ki dengeyi bulma çabalarımla ilgili..."

Nic ona bakarken içinin ezildiğini hissetti.Sevdiği erkeği bu şekilde görmek istemiyordu.

Hayır.....Bu olamazdı.Malik'e aşık olamazdı.Onunla konuşmak yada hayatı onunla paylaşmak istiyor olamazdı.  
Malik öyle güçlü öyle duyguluydu ki...Nicin bütün hayatını alt üst etmişti.Ama Malik onun değer verdiği her şeyi sonlandırmasını istiyordu.Buna özgürlüğü ailesi de dahildi.

Yaşlar gözlerini yakmaya başlamıştı.Sanki doğru düzgün nefes alamıyordu. "Yorgunum" dedi kollarını göğsünde kenetleyerek.Biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.Meleo çok uzaklarda kalmıştı.Oraya nasıl dönecekti?Daha doğrusu burada yaşadıklarını nasıl unutacaktı?Malik'i terk ederse kalbi burada Barakada kalacaktı.

"Bende seninle geleyim" dedi Malik onunla birlikte kalkarak.

"Gerek yok.Yatağa gidebilmem için bana yardımcı olacak bir sürü yardımcım var."

"Biliyorum.Maaşlarını ben ödüyorum.Ama ben sultanım ve laeela sen benim prensesimsin."

Yarı karanlık odalardan yürüyerek Nicin odasının önüne geldiler.Malik her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için odanın kapısını açıp içeriyi kontrol etti. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır"

Malik ona iyi geceler dileyerek yanından ayrıldı.Nic kapıyı kapatarak yaslandı.Malik'in bu gece yanında kalması için neler vermezdi.Onunla olmaya,onun yakınlığına ihtiyacı vardı.Bir gece olsun onun kollarında geçirmek istiyordu.

Ağır ağır soyunurken kapının çalındığını duydu.Açınca,karşısında Malik'i buldu.Ondan ayrılalı sadece birkaç dakika olmasına rağmen Nic onu gördüğüne çok sevinmişti. "Kayıp mı oldun?" diye sordu muzip bir tavırla.  
Malik'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Hayır sadece bir şey unuttum"

"Ne?"

Malik onu kollarıyla sararak iyice kendine çekti.Malik eğilip onu öpünce kendini mutluluk denizine bıraktı.

"Bunu" diye mırıldandı Malik onun kulağına.

"Yani buraya sadece bir öpücük için mi döndün?"

"Aşkta bundan daha önemli ne olabilir?"Malik yavaşça onun burnunun ucuna dokundu.  
Aşk! Gerçekten bildiği anlamda aşktan bahsetmiş olamazdı.O daha çok nişanlı olmalarından,aralarında ki yakınlıktan ve belki fiziksel çekimden bahsediyor olabilirdi.  
"Bilmiyorum" dedi.  
"Harika saçların var" dedi Malik onun saçlarını okşarken.  
"Teşekkür ederim."  
"Sarışın olmadığına memnunum.Bence esmerler daha etkileyici.Sarışın olmayı hiç istemedin,değil mi?"  
Nicin dudakları kurumuştı. "Sarışın olarak da fena görünmem herhalde.Sonuçta sadece bir saç rengi.Kalanı yine aynı olacak.Gözler,burun..."  
"Dudaklar" diye onun sözünü kesti Malik.Bu sefer ki öpüşü daha tutkuluydu.  
Nic bedeninde ki bütün kaslar ağrımaya başlamıştı.Malik bu öpüşüyle bir şeylerin sözünü veriyor gibiydi.  
Nic onu istiyordu...Her şeyiyle onu istiyordu.  
"Bu gece kalabilir misin?" diye fısıldadı.  
"Yani bu geceyi seninle mi geçireyim."  
"Evet" dedi Nic yavaşça düğmeleri açarken,küçük bir detayı atladığını hatırladı.O gerçek esmer değildi.Malik onu çıplak gördüğü an her şeyi anlayacaktı.O doğal sarışındı.  
Nicin parmakları birden hareketsizleşti. "Ama uygunsuz olacağından endişeleniyorsan...geceyi...sevişmeden de ...birlikte geçirebiliriz."  
"Yoksa benimle sevişmeden bir gece geçiremeyeceğinden mi endişeleniyorsun."  
"Kendine müthiş güvenin var."  
Malik onun gülümsemesini seviyordu.Hayatına farklı bir heyecan katacaktı bunu dört gözle bekliyordu. "Öyle olmalıyım.Bu konuda çok iyiyim."  
Ne kadar iyi?"  
Malik bir kahkaha attı. "Sen ne düşünüyorsun?"  
"Bu konuyla ilgili hemen harekete geçmemiz gerektiğini...Seni ne mutlu eder?"  
Malik'in gömleği tamamen açılmıştı.Gözlerinde yanan ateşle Nice baktı "Sen"  
Nic yatağın kenarına oturmuş onu beklerken gözlerini ondan kaçırmamaya çalışıyordu.Malik bu gece çok yakışıklı görünüyordu."Sizi neler mutlu eder Kral Hazretleri."  
Malik dikkatle onu inceliyordu. "Ağzın,ellerin,zekan..."  
Nic bu cevaba biraz şaşırmıştı.Daha önce hiç kimse zekasından hoşlandığını söylememişti.  
"Zekamı vücudumdan daha çok mu beğeniyorsun?"  
"Zekana hayranım"  
"Neden"  
"Keskin,akıllı ve komik." Malik başını yavaşça yana eğdi. "Çok komiksin.Daha sonra ne yapacağını merak ederek seni izlemek,bana çok fazla zevk veriyor.Çok cesursun."  
Ne demek istemişti şimdi? Ne biliyordu? "Yani seninle bir yabancıyla evlenmemi mi kastediyorsun?"  
Malik yumuşak bir kahkaha attı. "Asla gerçeği itiraf etmeyeceksin değil mi?"  
"Ne gerçeği?"  
Malik buna cevap vermeyecekti."Boş ver önemli değil.Seni uyuman için yalnız bırakayım"  
Malik eğilip nazikçe onu öptü.  
"Kalmayacak mısın?"Nic hayal kırıklığına uğramıştı."  
"Hayır.Sen ellerini benden uzak tutamayacaksın.Bende dudaklarımı senden uzak tutamayacağım.Ben öpmeyi severim laeela,hem de her yerden"

.....

Malik saatlerdir bahçede oturuyordu.Bir türlü yatmaya gidememişti.Aklından bir sürü şey geçiyordu.  
Nicholette aklına gelince gülümsedi.Deniz perisi...Onu gördüğü an eşiyle karşılaştığını anlamıştı.  
Birden uzakta bir kıpırtı görünce o tarafa baktı.Nic,yerel giysilerden birini giymiş ona doğru geliyordu.  
"Yatmadın mı?"  
"Hayır"  
Nic bir süre onu izledi. "Ne düşünüyordun?"  
"Her şeyi" Malik başını kaldırarak gökyüzüne baktı.O anda bir kral değil sıradan bir erkekti. "Bu hayatı özlemişim" dedi en sonunda. "Şehirden yeterince sık çıkmıyorum."

Nic hiçbir şey söylemeden düşünceli gözlerle onu inceliyordu.

Tatillerimin çoğunu burada geçirirdim" diye devam etti Malik.Nic onun konuşmak istediğinin farkımdaydı.Malik etrafı,yaptıklarını anlatırken sessizce onu dinliyordu. "Buradan başka hiçbir yere evim gözüyle bakamam."

"Bunu yapmak zorunda değilsin.Bura senin ülken burada doğup büyüdü.."

"Sen de Melioda doğdun,ama şimdi oradan ayrılmak zorundasın."

"Hepimiz bir gün oradan ayrılacağımızı biliyorduk."

"Bu kalbini kırmıyor mu?"

Nic gözlerini kapatınca onun sözlerinin kalbini ne kadar etkilediğini fark etti.Evet kalbini kırıyordu,ama başka ne yapabiliirdi?Onun gibi güçlü biri bunu nasıl anlayabilmişti. "Yapılması gereken neyse o yapılır" diye cevap verdi.

"Buna karşı gelinebilir."

Nic ona yan gözlerle baktı. "Ben defalarca karşı geldim."

"Ama yine de buradasın"

"Ailem için en iyisini istiyorum"

Malik uzanarak onun başını tuttu. " Ya senin ihtiyaçların?"

"Benim çok az şeye ihtiyacım vardır."

Malik'in parmakları çenesine doğru ilerliyordu. "Çok şaşırtıcı" diye mırıldandı.

Nic onun kendisine dokunmasını,yakın olmasını istiyordu.Onun kalbini istiyordu.

Dudağını kemirerek arkasını döndü.Malik'in bir eşe ihtiyacı vardı ve Kraliçesini bulduğunu sanıyordu.Oysa Nic birkaç gün sonra ondan ayrılmak zorunda kalacaktı.

Malik onun uzaklaşmadan omzundan yakaladı."Yine gözlerinde o üzgün ifadeyi görüyorum.Geçen gece de aynı ifade vardı."

"Üzgün falan değilim."

Malik'in parmakları onun gitmesine izin vermiyordu. "Üzgün değil misin? Öyleyse neden Laeela,gözlerinde kocaman bir yalnızlık okunuyor."

"Ben yalnız değilim." Malik nasıl onu bu kadar iyi okuyabiliyordu.Zaman zaman Malik'in bir parçası gibi hissediyordu....diğer yarısı gibi.Nasıl onu bu kadar iyi anlayabiliyordu?

"Uzun zamandır yalnızsın" Malik eğilerek onu alnından öptü. "Sanırım prenses olmanın kaderi bu.Üstelik de senin gibi yalnız olunca..."

"Malik"

Malik onun yüzünü avuçlarının içine aldı "Yüksek kulede bir yaşam."

"Hayır.Ben böyle yaşamadım.Ben...."Susarak yutkundu.Ona inandığı kişi olmadığını nasıl söyleyebilirdi?Malik'in söylediği her şey yanlıştı.Çünkü o Chantal değildi.

Malik'in sahip olmak istedikleri önünde engel olarak duruyordu.O Chantalla evlenmek istiyordu.Nic yanlış yapmıştı.Gözlerinin içine Malik nazik bir şekilde bakıyordu.Sevecenlikle ona bakıyordu.Sanki onun içinde sakladığı sırrı biliyormuş da,onu çoktan affetmiş gibi.

Ama bu olamazdı.

Malik olanları bilemezdi değil mi?

"Evet konuşmana devam edecek misin?"

Nicin ona söylemek istediği çok şey vardı ama bu oyunu oldukça uzun zamandır oynuyordu.Onun kollarından kurtularak sandalyeye oturdu. "Ben endişeliyim."

Malik onun konuşmaya devam etmesini bekliyordu.

Nic'in kalbi hızlanmıştı. "Gelecek için endişeliyim.Melio için endişeliyim.Büyükbabam ve büyük annem için endişeliyim VE Lily için endişeliyim."

"Ve bizim için...Bizim için endişeleniyorsun."

"Evet"

Malik dikkatle onun yüzüne bakıyordu. "Ben de"

"Öyle mi?"

Malik yavaşça başını salladı. "Ayrıca ben de geleceği düşünüyorum."

Onun sesinden dünyanın yükünü sırtında taşıdığını anlayabiliyordu.Nic onu mutsuz edecek bir şey yapmak istemiyordu."Neden?"

"Boşanmaya taraftar değilim.Sonu boşanmayla bitecek bir evlilik istemiyorum."

## ONBİRİNCİ BÖLÜM

Öyleyse Malik'in ondan şüphesi vardı.

"Ben,Kraliyet ailesine mensup bazı kişilerin yaptığı gibi,evlenip ayrı yaşayacak kadar modern değilim" diye ekledi Malik.

"Evlenirsek,ayrı yaşamayı istemem" dedi Nic.

"Evlenirsek..." diye onun sözünü tekrarladı Malik. "Yani kararını daha vermedin."

Nic itiraz etmek istedi ama beyni tamamen boşalmıştı.Sadece ona bakıyordu.Şuan da tüm cesaretini ve gücünü kaybetmişti.Çaresizce Malik'in elini tuttu. "Seninle birlikte olmak istiyorum."

"Sadece bu gece için mi,yoksa sonsuza kadar mı?"

Nic sadece bu gece için dese ortada bu gece diye bir şey olmayacaktı,sonsuza kadar dese yalan söylemiş olacaktı ve devamı gelmeyecekti.

Bu savaşı kazanmanın hiçbir yolu yoktu.

"Ben evlilikten korkuyorum...Hiçbir zaman evlenmek istemedim..."Daha fazla Chantal rolü yapamayacaktı.Sadece kendisi olmak istiyordu. "Hatta evleneceğimi ve çocuklarımın olacağını bile düşünmedim..."Sustu,biraz bekledikten sonra yeniden denedi. "Büyüdüğüm zaman,bu tür aşk masallarının sadece masallarda olduğunu gördüm.Evlendiğin zaman,hareketlerin kısıtlanıyor...Özgürlüğüne kendi ellerinle son veriyorsun.Bir kere evlendin mi başka arkadaşların olmuyor,hayatta gideceğin başka yolun olmuyor...."

"Gerçekte ne kadar farklı yol seçme şansın var,laeela?Bir prenses olarak zaten seçeneklerin sınırlı."

Belki de Nic bu yüzden öfkeliydi.Önünde fazla seçeneği yoktu.İstedığı ve mutlu olduğu şeyleri yapamıyordu.Doğduğundan beri üzerine bir sürü görev ve sorumluluk yüklenmişti.

"ayrıca" diye devam etti Malik. "Ben kendimi sınırlandırılmış hissetmiyorum.Daha gençken bekar kalmaktan hoşlanıyordum,ama şimdi yolun yarısında biriyim ve ne istediğimi biliyorum."

"Ama gerçekte istediğin ben değilim."

"Hayır sensin."

"Melio ve Akdeniz limanları yüzünden."

"Başlangıçta evet."

Nicin kalbi hızlandı. "Peki beni neden istiyorsun?"

"Akıllı,cesur,özgür ve ilginç biri olduğun için."

Nic ne cevap vereceğini bilmiyordu.Ne düşünmeliydi?"Ama ben prenses olmasaydım benimle evlenmeyecektin."

"Ben Kral Nuri olmasaydım,sen de benle evlenmeyecektin."

Bir sonuca varamayacaklarını biliyordu."Evliliğimizin yürüyeceğini sanmıyorum.İkimizde güçlü ve dik kafalıyız."

"Güçlüyle zayıf kişilikli insanların kurduğu bir evliliğin daha iyi olacağını mı sanıyorsun?Yüreksiz ve duygusuz biriyle daha iyi durumda mı olacağımızı sanıyorsun?"

Nic dikkatle gözlerinin içine baktı.Malik ne demek istiyordu? Onu bu haliyle kabul ettiğini mi?

Elini ondan çekmeye çalıştı ama Malik buna izin vermedi. "Korktuğun cinsellik değil,bunu biliyorum."

"Evlilik bir kadını köşeye sıkıştırır,engeller."

"Hayır"

"Sen bir erkeksin,bunu bilemezsin."

"Ben bir erkeğim ve bir kadını asla köşeye sıkıştırmadım."

"Bu erkeklerin seçerek yaptığı bir şey değil...Kendiliğinden oluyor.Evlilik...annelik...çocuklar...Kadını değiştiriyor.Öncelikleri değişiyor."

"Bu kötü bir şey mi?"

"Özgürlüğün senin için çok önemliyse,evet."

"Ve senin özgürlüğünde çok önemli."

Nic nefes almakta çok zorlanıyordu.Aralarında ki hava çok ağırlaşmıştı.Malik onu anlayamazdı. "Evet"Gözlerini ondan kaçırdı. "Benim kanatlarımı kıracaksın ve ben bundan nefret edeceğim."Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. "Bunu yaptığın için senden de nefret edeceğim."

Malik onun elini tutarak dudaklarına götürdü. "Nefret çok güçlü bir kelime...Ama artık konuyu ve sahneyi değiştirsek iyi olacak.Gel."

Malik onun elinden tutarak koridorlar arasından sürüklemeye başladı.Bir yatak odasına geldiklerinde,Nic

şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Neredeyiz?" diye sordu Malik ahşap kapıyı kilitlerken.

"Benim yatak odamda"

Malik onu duvara yaslayarak ellerini yüzünde ve saçlarında gezdirmeye başladı. "Seni istiyorum" sesi boğuk çıkıyordu. "Bana güvenilebilirsin, laeela. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Nic onun bedeninin sıcaklığını hissetmeyi seviyordu. Onun kendisini öpmesini seviyordu.

Dudakları buluştuğunda tüm istediklerine sonunda kavuşacağını farkındaydı.

.....

Malik Nicin göğsünde daha rahat yatabilmesi için, hafifçe yer değiştirdi. Uzun süre hiç konuşmadan, birbirlerinin kollarında yattılar.

Nic daha önce hiç böyle bir şey yaşadığını hatırlamıyordu. Malik onun bir parçası haline geldiğinde bir bütün olduklarını hissetti.

Onun aklından geçenleri ve hissettiklerini öğrenmek istiyordu.

"İyi miydi" diye fısıldayarak sordu.

"Evet" dedi Malik "Ya senin için?"

"Bence muhteşemdi. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

"Sana zevk verdiğime sevindim."

"Bu zevk almakla ilgili bir şey değil. Sen bana daha çok.." Bunun nasıl açıklanacağını bilmiyordu.

"Evet?"

Eğilerek onu öpmeye başladı. "Çok güzelsin"

Malik'in dudakları onun çıplak omzunda geziniyordu.

"Sen bana ne yapıyorsun" diye fısıldadı Nic.

"Sadece yaptığımız bir konuşmayı hatırlıyorum. Hani şu erkekler, kadınlar ve seks hakkında ki konuşmamız."

Diye hatırlattı yaptığı işe devam ederken.

"Hayır"

"Hani şu tecrübelerine dayanarak söylediklerin."

"Hatırlamıyorum"

"Öyleyse sana hatırlatayım. Sanırım bir çok erkeğin bir kadına nasıl dokunacaklarını bilmediğini söylemiştin. Erkeklerin kadınların istedikleri hakkında hiçbir şey bilmediklerini söylemiştin."

Nic daha fazla dayanamayacağını hissediyordu. "Malik. Lütfen konuşmayı kes."

Malik ondan uzaklaştı. "Korkarım ne yapmam gerektiğini bilmiyorum."

Nic ona uzanarak tutkuyla öptü. "Biliyorsun Malik... Lütfen... Beni deli ediyorsun"

Malik yine onu her şeyiyle fethetmişti. Kalbiyle, aklıyla, bedeniyle ve ruhuyla...

Sonunda aşkı bulmuştu. Ruhunun diğer yarısını da.

Malik'in kollarında mutluluğu bulmuştu. Uyandığında şafak sökmek üzereydi.

Uykulu uykulu gerinirken Malik onun alnına öpücük kondurdu. "Artık benimsin" dedi derinden gelen bir sesle.

"Yalnız ve yalnız benimsin."

"Mimmm" diyerek ona sokuldu "Biliyorum."

Malik ince kumaşın altından onun kalçasına bir şamar attı. "Düğüne kadar bir daha yok."

"Hayır" diye itiraz etti Nic. Birden tünelin ucunda ki ışığı görmüştü. Onunla evlenmemesi için bir neden yoktu. Bunu yapmalıydı. Herkes için en iyisi buydu. "Altı gün sonra evleneceğimiz için seviyorum" dedi onun

göğsüne kıvrılarak "Sadece altı gün."

"Artık beş gün"

"Bu daha iyi. Her şeyin bir sonuca bağlanması iyi olacak."

"Emin misin?"

"Evet. Lilynin burada olmasını istiyorum. Burada olmak zorunda."

"Olacak"

"Büyükbabası ve büyükannesi, ona izin vermeyebilirler."

"Verecekler." Nicin alnından öptü. "Endişelenme, laeela. Her şeyi ayarlayacağım."

## ONİKİNCİ BÖLÜM

Nic mutlulukla içini çekti. Sadece bir gece birlikte olmuşlardı ama Malik onu hayatının sonuna yetecek kadar çok şımartmıştı. Gözlerini açtığında Malik'in yatağın yanında ayakta durmuş kendisini seyrettiğini gördü. Doğrularak yatakta oturdu. "Giyinmişsin?"

"Birkaç saat ofiste yapacak işlerim vardı,ama kahvaltı için döndüm."

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Malik onu süzerken.

"İyi teşekkür ederim."

"Düşün hakkında fikrini değiştirdin mi?"

"Hayır.Ya sen?"

Malik gülerek." Seninle yatmamam gerektiğini biliyordum.Şimdi aşk ile seksi birbirine karıştırıcaksın."

"Ben asla aşk ile seksi birbirine karıştırmadım."

"Evet ama daha önce bu kadar iyi vakit geçirmiş miydin?"

"Daha önce kimse beni yalvartmamıştı."

"Her şeyi eksiksiz yapmaya çalıştım."

"Seni istiyorum" ödiye devam etti Malik."Bir fikrim var."

"Nedir?"

"Bence,Melio da evlenmeliyiz."

"Melio da evlenmek mi?"

"Orada ailenle birlikte olabilirsin."

Nicin içini bir korku dalgası kapladı."Ailem için gerilimli bir ortam olabilir.Büyükbabam ve büyükannem pek iyi değiller"

"İşte bu yüzden oraya gideceğiz.Ailenin seyahat etmesine gerek yok.Kilise sarayın hemen yanında."

Nic uzanarak onu dudaklarından öptü.Dikkatini dağıtmak istiyordu. "Onları daha sonrada görebiliriz.Balayından sonra.Geçekten Malik işleri daha fazla karıştırmayalım."

Ama Malik'in dikkati dağılmışa benzemiyordu. "Ailenin ihtiyaçlarını da düşünmemiz gerekir.Büyükbabanın,bu evliliği planlanmış,soğuk ve dayanılmaz bir evlilik olarak görmesini istemezsin,değil mi?Onu rahatlatmamız ve senin mutlu olduğunu göstermemiz gerekir."

Bu adam ne yaptığını biliyor muydu?"Çok fazla hazırlık yapılması gerekir."

"Halledildi."

Nicin dudakları kurumuştı."Halledildi derken...neyi kastediyorsun?"

"Büyükbabana söylediğim gibi..."

"Ne?"

Malik onun ellerini tutarak bardağın düşmesini engelledi."Biraz içsen iyi olacak.Rengin bembeyaz oldu"

Ama Nic hareket edemiyordu.Düşünemiyordu.

Malik bardağı onun ağzına götürdü."Biraz şekere ihtiyacın var.İç şunu.Şimdi düşüp bayılmanı istemem.Uçmadan önce yapmamız gereken bir çok şey var."

"Hiçbir şey anlamıyorum."

"Bu sabah uyandıktan sonra,senin ikinci bir düşünceye daha hakkın olduğunun farkına vardım ve önce büyükbabanı sonrada düşün hazırlıklarıyla ilgilenen görevlileri arayıp,hazırlıkların Porto Terza'ya yönlendirilmesini istedim."

Malik büyükbabasını aramıştı.

"Ona ne söyledin?"

"Burada olduğunu ve benimle evlenmeyi kabul ettiğini"

"Ona kim olduğumu söyledin?"

Malik ona sanki aklını kaçırmış biri gibi bakıyordu. "Kim olduğunu sanıyorsun?"

"Ona Chantal olduğumu söyledin?"

"Evet"

"Ve büyükbabada sana..."

"Senin Chantal olamayacağını,çünkü Chantalın Le Croixte olduğunu ve az önce onunla konuştuğunu söyledi."

"Malik"

"Evet,laeela"

"Şimdi ne düşünüyorsun?"

"Yanımdakinin sahte bir prenses olduğunu"

"Ben prensesim"

"Ama Chantal değilsin"

"Evet..." Midesi kasılıyordu. "Ben..."

"Nicholettesin"

"Nasıl tahmin ettin?"

"Dalga mı geçiyorsun?"

"Ben sanmıştım ki..."

"Birlikte bir gece geçirdik.Oldukça mahrem anlardı ama ben böyle öğrenmedim.Buraya geldiğin andan beri biliyordum."

"Ne?"

"Daha önce gerçek Chantalla telefonda konuştum.Çok zeki ve güzelsin,Nic.Ama ablana hiç benzemiyorsun."

Nic kendini yatağa bırakarak tavana bakmaya başladı. "Bu yüzden büyükbabayı aradın."

"Burada olduğunu biliyordum."

"Tıpkı senin gibi." Nic gözlerini sıkıca kapadı."Neden gerçeği söylememi sağlamadın?"

Malik bir kahkaha atarak ona baktı. "Çünkü çok eğleniyordum."

"Peki şimdi ne olacak?"

"Maleoya gidip evleneceğiz."

"Hala evlenmek istiyor musun?"

"Evet"

Nic tekrar gözlerini kapadı.Neler oluyordu?Herşey nasıl bu kadar hızlı değişebiliyordu?Kafası karışmıştı. "Belki burada kalıp düğünden vazgeçebiliriz."

"Düğünden vazgeçmek mi?"

"Senin metresin olabilirim"

"Bunu söyleyebileceğini tahmin ediyordum."

"Çocuklarımızda senin varisin olur."

"Tamam bu kadar yeter"

"Sen Chantalı istedin."

"Ama Nic ile seviştin."

Nic içinde büyük sarsıntı hissediyordu.Sadece Malike değil,kendisine de yalan söylemişti.Onu seviyordu.Malike aşık olmuştu.

"Malik.Benimle seviştiğin için evlenmek zorunda değilsin"

Malik uzanarak onu boynundan öptü. "Haka kaçıyorsun"

"Hayır"

"Zaten kaçamazsın"

"Kaçabilirim"

"Kaçamazsın.Gitmene izin vermem."

Malik ondan hoşlanıyordu öyle değil mi?Bunu hissediyordu.Onun mutluluğunu,ilgisini,alakasını hissediyordu.Her zaman Nic için en iyisini yapacaktı.Onu asla bırakmayacağını söylüyor olabilirdi ama Nic gerçekten gitmek isterse onun isteklerine karşı gelmezdi.

"Evlenmeyi hiç planlamadım.Barakada kalmayı hiç düşünmedim."diye itiraf etti.

Malik gülümseyerek onun üzerine eğildi. "Biliyorum"

monalizasmile

31.01.2007 16:00

İki gün sonra Atike geri döndüler.Ama orada fazla kalmayacaklar,hemen Melioya gideceklerdi.Nic bu süre içinde eski sarışın haline dönmüş ve eşyalarını toplamıştı.

Atiktem Melioya uçuş üç buçuk saat sütüyordu,ama bu süre Nice bir ömür kadar uzun geliyordu.

Havalandıktan birkaç dakika sonra Malik onu dikkatle süzmeye başlamıştı. "Nişanlığının nasıl görüldüğüne bir bakayım."

"Geçtim mi?"

"Bu senin doğal rengin mi?"

"Sevmedin."

"Fazla sarışınsın"

Nic başını çevirerek pencereden dışarı bakmaya başladı.Sinirden dudağını kemiriyordu. "Benimle evlenmek zorunda değilsin"

"Hamile olabilirsin"

Bu nasıl cevaptı böyle? "Bana iyilik yapmanı istemem."

Cevabı karşısında Malik'in gülmesi Nici şaşırttı. "Yapmam" dedi ama bir süre sonra gülümsemesi silindi.Onu incelemeye devam ediyordu. "Beni seviyor musun?"

Nic onun gözlerinin içine bakarak "Sen beni seviyor musun?"

Malik hiçbir şey söylemedi.Gözlerinde onu anladığını ve tanıdığını belirten bir ifade vardı.Öyle güzel bakıyordu ki,Nic bedenine ılık bir şeyler aktığını hissetti.

Malik onu istiyordu.Onu seviyordu.Belki bunu sözlere dökmemişti ama gözleriyle bedeniyle ve hareketleriyle anlatıyordu.

Malik emniyet kemerini çözerek yerinden kalktı. "Bir şeyler içsek iyi olacak.İkimizin de rahatlamaya ihtiyacı var.

Üç buçuk saat sonra Melioya vardıklarında hava kararmak üzereydi ve ikisi de biraz sinirliydi.Saraya vardıklarında onları Joella karşıladı.Gecenin geri kalanı tanışmalarla ve yemekle geçti.Nic Malikle hiç yalnız kalamamıştı.Üstelik büyükbabası da Malik'i yanından hiç ayırmıyordu.

Ertesi sabah uyandığında aklında ki ilk şey Chantaldan bir haber olmamasıydı oysa düşün iki gün sonraydı. Peki Chantal neredeydi? Lilynin de burada olması gerekmiyor muydu?Büyükbabası,Cahantalın Lily ile birlikte gelip düşün hazırlıklarına yardım edeceğini söylemişti.Ama hala ortalarda yoktu.Kafasında Ki sorulara yanıt bulmak için büyükbabasının odasına gitmeye karar verdi.

Ama büyükbabasının yardımcı olacak hali yoktu. Sadece "Gelmeyecekler...Sana bunu dün söyleyip seni üzmem istemedim.Büyükbabası ve büyükannesi Lilynin bu yolculuğu kaldıramayacağını söyleyerek gelmesine izin vermediler."

Nic içinde büyüyen öfkeye engel olamıyordu."Öyleyse ona birkaç hafta izin versinler.Lily neredeyse iki yıldır buraya hi gelmedi..Sen de onu görmek istemez misin,büyükbaba?"

"Tabi ki isterim."

"Öyleyse Kralı ara ve ona,Lilynin buraya gelmesini istediğini söyle."

"Çocuk iyi değil,Nicholette."

"Lilynin iyi olmamasının tek nedeni,Le Croix de kalması.Sürekli onun ne kadar hassas,ne kadar küçük ve kırılgan olduğunu duyuyorum.Belki de ihtiyacı olduğu tek şey birinin onu oradan çekip çıkarmasıdır."

"Fazla tepki veriyorsun."

"Onlar Lilynin hayatını çalıyorlar.Chantalın kızının yetişmesi hakkında söz hakkı yok.Zaten onu başlarından atıp....."

"Bu doğru değil.Onlar hakkında böyle konuşma.Onları yıllardır tanırım."

"Onu evine getireceğim büyükbaba.Bundan hoşlanmak zorunda da değilsin.Hatta aynı fikirde olmak zorunda da değilsin.Sadece beni durdurma,yeter."

## ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nic.Malik'i salonda güvenlik elemanlarıyla konuşurken buldu.Nic Malik'in gözlerini yakalayarak onunla konuşması gerektiğini anlattı.Malik birkaç dakika sonra yanına geldi. "Ne oldu?"

Nic hemen Lilynin durumunu ve büyükbabasının bu konuda bir şey yapmadığını anlattı.Malik'i utandırmak ve incitmek istemiyordu ama Barakaya neden gittiğini unutmamıştı.

"Barakaya Liliyi kurtarmak için geldim" dedi onun yüzüne bakmadan. "Chantalın yerini almamamın tek nedeni bu.Amacım Liliyi Le Croixten kurtarmaktı.Burada olmazsa seninle evlenemem.Ona söz verdim."

Malik hiçbir şey söylemedi.Her zaman ki gibi sakindi.

"Senden sadece onu düşün için buraya getirmeni istiyorum.Seninle evlenmeyeceğimi söylemek istemiyorum.Seni utandırmak istemiyorum.Ama Lily burada olmak zorunda."

"Sana burada olacağını garanti ettim.

"Ama daha önce..."

"Hiçbir şey değişmedi.Sana bir söz verdim."

Ama düğün günü sabahı Nic uyandığında ne Chantal ne de Liliy ortalarda yoktu.Malik bu konuda çok ketum davranıyordu.Ne zaman sorsa tek söylediği "Elimden geleni yapıyorum" oluyordu.  
Peki ne yapıyordu.Elinden geleni yapıyorsa neden hala gelmemişlerdi.  
Kapısı vuruldu ve Joella içeri girdi."Sana kahve getirdim.Daha yataktan kalmadın mı?"  
"Başlama" Nic homurdanarak yatağın içinde oturdu.Alaycı bir şeyler söyleyecekti ama gözlerine yaşlar doldu.  
Joellanın yüzünde ki gülümseme silindi. "Yapabilseydi Chantalda burada olmak isterdi.Ama Chantalın bu günü bozmasına izin veremezsin.Bu senin düğün günün."  
"Hayır değil.Ben...Evlenmiyorum."  
"Nic."  
"Evlenemem."  
"Nic,o harika biri.Bu ayarlanmış bir evlilik olabilir,ama o çok muhteşem seksi ve...senin için mükemmel biri."  
"Fark etmez.Bana öyle bakma.Malik biliyor."  
"Öyle mi?"  
Nic başını salladı.  
"Yüzlerce insan burada.Büyükannem ve büyükbabam çok utanırlar."  
"Büyükbabam Chantalın üzüntüsünü görmezden gelebiliyorsa,kendi üzüntüsüne de aldırmamayı öğrenebilir."  
O sırada çalan telefon konuşmalarını böldü.Nic telefonu açıp sadece evet deyip kapattı.İşler gitgide tatsızlaşıyordu. "Gelinlik gelmiş" dedi.  
Az sonra çalan kapı açıldığında kalbi sıkıştı.Karşısında Barakada ki modacı duruyordu ve gelinliği şahsen getirmişti.  
Kadın selam verip gelinliği yatağın üzerine serdi."Umarım beğenirsiniz.Sultan beğenip beğenmeyeceğiniz konusunda çok heyecanlı" dedi.  
Nic uyuşmuş gibiydi.  
"Nic" diye fısıldadı Joella. "Bu senin giymeyi istediğin gelinlik."  
Kadın merakla cevabını bekliyordu. "Mutsuz musunuz?"  
"Hayır".Joella haklıydı.Bu tam istediği gelinlikti. "Hemen Malik'le konuşmam gerek."  
Malik'in odasını aradı ama kimse cevap vermedi. "Belki bu gece kalacağımız odayı kontrole gitmiştir."  
"Hayır" dedi Joella. "Sana söylemeyi unuttum.İsveç Kral ve Kraliçesini karşılamak için havaalanına gitti."  
"Düğünden dört saat önce mi?Bunu başka biri yapamaz mıydı?"  
"Büyükbabam gidecekti ama Malik bugün olanların ona çok ağır geleceğini söyledi."  
Düşünceli nazik Malik.Nicin duyguları yine kanatlanmıştı.  
"Majesteleri.Bu da duvağınızı tutturmak için" dedi kadın.  
Nic kadına döndüğünde o güne kadar gördüğü en güzel tacı uzattığını gördü.Tacın üzeri elmaslarla süslüydü.  
Nic geri çevirdi. "Bunu alamam.Bu çok değerli"  
"Bu Kral Nuri'nin annesinindi.Bu gün Lady Fatma onu buraya getirdi."  
"Lady Fatma burada mı?"  
"Evet.Düğün için ailesi ile birlikte geldi ve tacı sizin için getirdi.Sultanın Annesi öldüğünden beri tacı sultanın müstakbel eşi için saklıyordu."  
Nic şaşkınlıkla ne söyleyeceğini bilemiyordu.Fatma,yıllarca Malik'i bekleyen kadın bugün buraya ona destek olmak için gelmişti.  
Gözleri yaşlarla dolu olmasına rağmen,birden gülmeye başladı.Fatma buradaydı.Malik'in ailesi buradaydı.Şimdi,her şeyi nasıl iptal edebilirdi?  
Geçen üç saat boyunca Nic ona ulaşmaya çalıştı ama başaramadı.Üstelik kimse onun nerede olduğunu bilmiyordu.Artık bir karar vermesi gerekiyordu.Giyinip törene mi katılacaktı,yoksa her şeyi bir kenara mı fırlatacaktı?  
Joella giyinmiş onun hazırlanmasını bekliyordu. "Artık hazırlanman gerek,Nic.Yoksa geç kalacağız.Tören yarım saat sonra başlayacak."  
"Yapamam."  
"Tabi ki yapabilirsin.Yapmalısın."Joellanın gözleri yaşlarla dolmuştu. "Nic,ne olduğunu bilmiyorum.Hatta kavga edip etmediğinizi ve şüphelerin olup olmadığını bile bilmiyorum.Ama o senin için burada....Seninle ilgileniyor.Onu sevdiğini biliyorum.Bu çok açık.Yüzünden okunuyor."  
"Onu seviyorum.Ama kimse bizim evlenmemizi hatta birlikte olmamızı beklemiyordu.O farklı bir prensesi istemişti."

"Olabilir.Belki Chantalı istemiş olabilir.Ama sana aşık oldu.Şimdi Nic,şu elbiseyi giy ve o inatçı kafana tacı takta,gidelim.Seni tanıyorum Nic.Onu incitirsen,kendini asla affetmezsin.Onu seviyorsun ve bu aşkı hayal kırıklığına uğratmaya dayanamazsın."

Nic baştan aşağı titredi.Chantala bir söz vermişti.Malik'e de söz vermişti.Chantalı mı Malik'i mi seçmeliydi.

"Ah Tanrım" diye inledi."Ben ne yaptım?Ne yapıyorum? Onu seviyorum.Onu orada herkesin önünde beni beklerken bırakmam.Yardım et Joella.Geç kalmamam gerek."

Saray ile katedralin arası bir milden kısa olmasına rağmen,Nice hiç bitmeyecekmiş gibi gelmişti.Büyükbabası onları kapıda bekliyordu.

Nic eğilerek büyükbabasının yanağından öpünce adamın gözleri sulandı. "Mutlu olduğunu söyle hayatım."

"Çok mutluyum büyükbaba.Geçen gün seninle öyle konuştuğum için özür dilerim."

"Haklıydın.Kızlarından birinin daha mutsuz bir evlilik yapmasına izin verirsem baban beni hiç affetmeyecek."

"Ama,ben Malik'i seviyorum büyükbaba."

"Sevmelisin" Yaşlı adam arkasındaki kapıyı aralayınca,elleri gülle dolu pembe elbiseli bir kız dışarı fırladı.

"Nicolette teyze"

"Lily...küçük bebeğim.Buradasın."

"Ben bebek değilim Nicolette teyze.Dört yaşındayım.Fransızca ve İtalyanca konuşuyorum.Ayrıca kayak kaymayı da biliyorum."

"Ağlamayı kesseniz iyi olacak."Bir kadın kulağına fısıldadıktan sonra beline sarıldı. "Kilisenin koridorunda bu suratla yürümek istemezsin herhalde."

"Chantal" Chantal ve Lily buradaydı.Nic buna inanamıyordu.

"Ne...nasıl?"

"Büyükbabam" dedi Chantal Nici tekrar kucaklayarak. "Bu sabah bizim için geldi.Philipp ve Chatrene'ye onları düşünce görmekten memnun olacağını,ama gelmezlerse bile Lily ve benim mutlaka orada olmamız gerektiğini söyledi....İşte buradayız."

"Bunu büyükbabam mı yaptı?"

"Aslında onu Malik gönderdi,ama sen bunu biliyorsun öyle değil mi?"

Hayır bilmiyordu,ama bilmesi gerekirdi.Malik sözünün eri bir erkekti.

Orgtan yayılan müzik sesi düşünün başladığını işaret ediyordu.Nic büyükbabasının kolunda kilisenin solunda yürürken,Malik sağda ayakta onu bekliyordu.Nic malik'in yanına nasıl gittiğini bilmiyordu.Rüyalar aleminde yaşıyor gibiydi.Malik onun duvağını kaldırıp dudaklarından öptüğü ana kadar uyanmadı.

"Merhaba sarışınım" diye fısıldadı Malik ona gülümseyerek.Başka biri gibi davranarak,gerçek aşkı bulduğuna ve onunla evlendiğine hala inanamıyordu.Bu masal gibi bir şeydi.

Törenden sonra ki balo da az önce kesintiye uğramış rüyanın devamı gibiydi.Nic ile Malik birbirinden hiç ayrılmıyordu.Birlikte yemek yediler,dans ettiler.Ama Nic artık yalnız kalmalarını istiyordu."Gidelim" dedi onun kulağına fısıldayarak. "Kimseye fark ettirmeden buradan sıvışıp kaçalım."

Balodan sonra kraliyet arabalarından birine bindiler.Saraya gelir gelmez ,koşarak merdivenlerden koşarak çıktılar ve kendileri için hazırlanmış olan odaya geldiler.

Odaya girdiklerinde Malik kontrolü eline aldı.Kendisi de sabırsızlanmasına rağmen Nicin acele etmesine izin vermedi.Bu anı doya doya yaşamaya ve yaşatmaya kararlıydı.Bir yandan onu öperken bir yandan da onu soymaya başladı.

Nic dayanamıyordu."Bu hiç adil değil" diye mırıldandı.

"Daha zamanımız var."

"Fazla değil.Düğün için teşekkür erdim.Ben de sana bir hediye vermek istiyorum."

"Ama ben hediye istemiyorum."

"Ama bundan hoşlanacaksın."Onu soymaya başladı.Yatağa yatırdı ve öpmeye başladı.Malik uzanarak onun saçlarını serbest bıraktı."Benim için bir şey yapmak zorunda değilsin."

"Biliyorum.Bunu başından beri yeterince söyledin."Nic onun titrediğini hissediyordu.Ama birden Malik'in saçını kavramasıyla durdu. "Bu beni affettiğin anlamına mı geliyor,laeela.Bana güvenmedin mi?"

"Sana ne için gücenecektim?"

"Chantalın yardımını istediğim için"

"Anlamıyorum"

"Beni seviyor musun?"

"Evet"

Malik çenesini tutarak onun gözlerinin içine baktı. "Ben de seni seviyorum.Sen bu gün beni tamamladın.Kendimi bütünleşmiş hissediyorum."

Malik doğru kelimeleri söylüyordu ama bu kelimelerin altında yanlış bir şey vardı.Ama Nic bu gün yaşadıklarından öyle yorgun düşmüştü ki,bunun ne olduğunu bir türlü bulamıyordu.

Chantal ne yapmıştı?

Malik ne yapmıştı?

Neden Nicin birini affetmesi gerekiyordu?

Malik onu çekerek kucağına oturttu."Bizi Chantal tanıştırdı" dedi sakın bir sesle "Bunu yapmasını ondan ben istedim."

"Hayır.Sen ona evlenme teklif ettin.Ona resmi bir teklif götürdün." Nicin sözleri birden havada kaldı.İçinde bir korku dalgası belirdi.Ayağa kalkmaya çalıştı ama Malik buna izin vermedi.

"Otur"dedi onu sıkıca tutarak." Konuşmamız gerek"

Nic buz kesmişti. "Ona mektup gönderdin" dedi konuşmak için."Onunla evlenmeyi hiç düşünmedin mi?"

"Evet.Mektup atacağım olta için gerekli bir yemdi."

Yem mi?Nasıl olduğunu anlamaya başlıyordu.Bir dalevere vardı.Mektup bir aldatmacaydı.Güçlkle ayağa kalkarak bir adım attı.Ama nereye gideceğini ve ne yapacağını bilmiyordu.Chantal onu bu işe sokmuş olamazdı öyle değil mi?Chantal ve Malik bütün bu olanları beraber planlamış olamazlardı,değil mi?

"Kız kardeşimi asla istemedin?"

"İstedğim tek kişi...sendin.Yalnızca sen."

monalizasmile

31.01.2007 18:04

## ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Nic orada cırlıçıplak ayakta dururken ne kadar aptal görüldüğünü düşündü.Son üç hafta tam bir aptal gibi davranmıştı.

Yattan indiği andan itibaren Malik onun Nicolette olduğunu biliyordu.Bütün bu plan Nicoletteyi kurban etmek ve hazineleri doldurmak için yapılmıştı.

Buz gibi donuk halinin yerini yavaş yavaş bir öfke dalgası almaya başlamıştı.Kendini aşağılanmış hissediyordu.Kendini bu kadar asil hissederken...Lily ve Chantalın mutluluğu için hayatından vazgeçmeye hazırды.Chantal bunu nasıl yapabilmişti.Bu kadar çıkarıcı biri değildi.Peki ama kız kardeşini nasıl satabilmişti.?

"Öfkелisin" Malik yatakta yatmış onu seyrediyordu.

"Çok doğru. "Nic artık ona başka bir gözle bakıyordu. Entrikacı çapkın biri

Ah Tanrım her zaman kaçtığı şeyi yapmış evlenmişti.

"Sana yardım ettei" dedi Malik ellerini başının arkasında kenetleyerek.

"Evlenmenin bana hiçbir yararı yok."

"Ama ülkene var...Chantal konumunu ve düzelterek bir evliliği kabul edeceğini söyledi."

Nic onu dinlemiyordu.Tuzağa düşürülmüştü.İkisi de onu bu evliliği istemeyeceğini biliyordu."O mu sana geldi,yoksa sen mi ona gittin?"

"Kimin hain olduğunu mu bulmaya çalışıyorsun?"

"İkinizde hainsiniz.Ama evet bu sahte evliliği kimin başlattığını öğrenmeye çalışıyorum."

Malik'in yüzü biraz asıldı."Bu sahte değil,gerçek bir evlilik.Yasal,mükemmel ve sürekli bir evlilik."

"Soruma cevap vermedin?"

"Ben ona gittim.Tabi büyükbabanla konuştuktan sonra."

Nicin ağzı açık kalmıştı."Sen büyükbabamla mı konuştun?Hem de en başında."

"Tabi.O bir Kral.Seninle evlenmeme ondan başka kimse izin veremezdi.Ben de onun onayını aldım."

Saçmalık.

"Peki benim onayım.Benim isteklerim."

"Barakaya kendi isteğinle geldin."

"Çünkü gelmem gerektiğini düşünüyordum.Bir kaç hafta esmer bir kadın olacaktım,yemeklere katılacak,sonra da Baton Rouge'ye gidecektim.Chantal ve Lilynin iyi olduğunu gördükten sonra da tekrar sarışın olup Melio da ki hayatıma geri dönecektim."

"Titriyorsun.Bu kadar tepki göstermene gerek yok.Yatağa gel laeela."

"Yapamam."

"Yapabilirsin.Yapacaksın."

"Bana patronluk taslama.Buna daha önce izin vermedim,şimdi de vermeye hiç niyetim yok.Bu kadar aptal olduğuma inanamıyorum.Romantik serserinin tekiyim."

"Hiçbir şey değişmedi."

"Hiçbir şey mi?Seni tanımıyorum Malik Nuri.Ben sanmıştım ki.."

"Ne sanmıştın?Benim bir aptal olduğumu mu?Şımarık küçük bir fino köpeği gibi idare edebileceğin bir erkek olduğumu mu?"

"Ben bir erkeğe asla öyle davranmam"

"Sen her erkeğe böyle davrandın.Güzelliğini erkeklere karşı kullandın.Onların gözlerini kamaştırıp,kazandırdıktan sonra bir kenara fırlattın.Seni istedim.Seni kazanmak için bazı riskleri göze aldım.Şuan da kırgınsın.Çünkü seni kendi silahınla vurdum."

Kahretsin.Nic ağlamamak için kendini sıkıyordu.Ona ...ve kendisine öyle öfkeliydi ki.

"Sen çok sahtekarsın" Evliydi ve bunların hepsi bir oyundu.Malik böyle bir bağ kurmaktan korktuğunu bildiği için tuzağa düşürerek evlenmişti.

"Sen de pek dürüst sayılmazsın" diye cevap verdi Malik."Ama seni asla suçlamadım.Seni tanıyor ve anlıyordum.Sen yarışmayı ve kazanmayı seviyorsun."

"Bu kazanmakla ilgili bir şey değil"

"Laeela,bu tamamen kazanmakla ilgili"

"Ama iki yanlış bir doğru yapmaz.

"Sana gerçeği söyleyecektim."

"Ne zaman?"

"Sen bana gerçeği anlattığında.Ama sen bana bir şey söylemeyince,ben de söylemedim."Büyük bir süt kasesine düşmüş bir kedi gibi gülümsüyordu. "Nic sevgilim,beni istedin.Artık seninim.Sonsuza kadar."

"Ama ben evli olmak istemedim."

"Ama zaten biriyle evlenecektin.Benimle olmasından memnun değil misin?"

"Önemli olan nokta bu değil,Kral Hazretleri."

"Bazen önemli olan şeyler önemini yitirir.Artık evliyiz.Birlikte geçireceğimiz bu hayattan çok zevk alacağız.Birbirimizden hoşlanıyoruz."

"Artık değil."Arkasını dönerek pencereye gitti."Benim için ne kadar ödedin?" diye fısıldadı.

Malik yataktan kalkmamıştı."Oldukça yüksek."

"Ne kadar yüksek?"

"Yirmi beş "

"Yirmi beş mi?"

"Milyon"

"Dolar mı?" Dönerek inanmayan gözlerle baktı. "Sakın dolar olduğunu söyleme"

"Dolar değil paund.İngiltere'de ki bankam hesaba havaleyi yaptı."

"Hepsi bu mu?" Gerçekten çok pahalı bir eş olmuştu.

"İlk çocuğumuz onbeş yaşına geldiğinde,bir yirmi beş milyon daha yatırılacak."

"Anlıyorum" diye mırıldandı.Ama hiçbir şey anlamıyordu.Doğrularak üzerine giyebilecek bir şeyler aradı.Bulduğu sabahlığı üzerine geçirirken gözyaşlarının akmasından korkuyordu.Hıçkırığını tutarak sabahlığının önünü kapattı."Bu gece yalnız uyumak istiyorum."

"Bunu yapman için bir neden yok.."

"Var.İncindim ve çok kızdım.Şimdi eski odama gideceğim.Yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Neden?"

"Düşünmem gerek."

Malik yavaşça doğruldu.Üzerinde hiçbir şey yoktu. "Daha çok kızacaksın."

"Olabilir."

"Ama istediğin buysa...."

"Evet,bu..."

Malik yaklaşmak ve öpmek için hiç bie girişimde bulunmadı.Banyoya doğru yönelirken sadece "İyi geceler"dedi. Herhalde tarihte ki en kötü düşün gecesini dedi Nic kendi kendine.Bütün gece ağlamaktan uyuyamamıştı.Yataktan kalkmayı hiç istemiyordu.

Ama güçlükle doğrularak duş aldı ve üzerine eski bir kotla tişört giydi.Dünkü yaşananları düşününce...Her şey kendinin hatasıydı.

Ve tabi Malik ve Chantalın.

Ayakkabılarını giyerken Chantal içeri girdi.

"Hizmet ilerden biri geceyi burada geçirdiğini söyledi.Yalnız mı yattın?"

"Hizmetçilerin herkese her şeyi söylemesi ne güzel." şu anda konuşacak havada değildi. incinmişti,kızgındı.

" z r dilerim,Nic."

"Bana s yleyebilirdin" dedi g l kle çıkan bir sesle.

"Tamam biraz hile yaptım."

"Biraz mı?"

"Ama ondan hoşlanacağını biliyordum,Nic.Senin tipini bilirim.Sadece ikinizin karşılaşmasını istedim.Anlaşacağınızı düşündüm.Anlaştınız da.Ayrıca istemeseydin onunla evlenmeyeceğini de biliyordum."

Nic derin bir i  geçirdi. "Bana     atanlık yapmayacağın konusunda anlaştığımızı sanıyordum."

"Bir dakika dur ve olaya daha büyük bir pencereden bak.Sadece bir değil iki ülkeyi birden kurtardın.Melionun Kral Nuri'nin parasına,Kral Nuri'nin de sana ihtiya ı vardı."

Kral Nuri'nin ona ihtiya ı yoktu.öfkeyle odadan  ıktı

Sarayın bahçesinde yürürken daha da öfkeleniyordu.önüne gelen bir taşa hırsla vurdu.

" yi vuruştu" dedi bir erkek sesi.

Nic arkasını döndüğünde spor giyimli geç bir erkekle karşılaştı.Bu adamda tanidik bir şey vardı."Sana kendisine yapılan suikastten bahsetmediğine eminim."

"Kim"

"Kral Malik Roman Nuri"

"Siz yakın kuzen yada..."

"Küçük kardeşiyim."

Kalen dedi içinden Nic."Düğün için geldin."

Geç adam gülerek ona baktı. "Sağdı tım."

"Ben"

"fark etmedin.Biliyorum.Gözlerin sadece ağabeymi görüyordu.Düğün için tebrik ederim.Sanırım bir aile olduk."

Nic hala öfkeliydi.Kollarını kavuşturdu. "Teşebbüs demekle ne istedin\*"

"Suikast teşebbüs...Geçen sene."

Nic birden elini karnına götürdü.Kendini çok kötü hissetmişti.Birileri MAL K'  ÖLDÜRMEYE KALKIşMIşTI.Onun Malik'ini.

"Olay  rt pas edildi.Baraka gizli servisi suçluyu yakaladı ve Malik hiçbir şey olmamaış gibi davrandı.Ama bir şeyler olduğu çok açıktı.çünkü Malik o olaydan sonra asla eskisi gibi olmadı.Sana asla söylemeyecektir,ama bu olay onun içinde bir şeyleri öldürdü.Ama yine de ülkesi için görevini yapması gerektiğini biliyordu."

Görev diye geçirdi içinden Nic.Malik'in bu konuyla ilgili sözleri çınladı."Bana söylemeyecekti"

"Büyük ihtimalle" diye cevap verdi Karen. "O bir Kral.şu anda da senin için endişelendiğinden eminim."

Evet o bir kraldı.Aynı zamanda da bir erkek.Malik'i seviyordu.Kendisi için endişelenmesini istemezdi.

"Ben gitsem iyi olacak"

"Kraliçe Nuri" diye seslendi Kalen.

Nic durarak omzunun üzerinden ona baktı.

"Sana ne söylediğini bilmiyorum ama sarışınları çok beğenir." Dişlerini göstererek gülümsedi. "Bir esmerle asla evlenmezdi."

Nic onun gülümsemesine karşılık vererek el salladı.Sarayın merdivenlerinden çıkarak,onlar için ayrılmış odaya gitti.

Malik hala yataktaydı ve keyifle kahvaltısını yapıyordu.

Nic bir sandalye çekerek onun karşısına oturdu. "Alçak"

Malik okuduğu gazeteden başını kaldırarak ona baktı. "Sana da günaydın,biricik karım."

"Haklısın kaybetmeyi sevmiyorum.Ben...."

"Kazanabilirsin.Hatta kazandın.Beni...Bana sahipsin.Hem seni sevdiğimi biliyorsun."

"Sen de evlilikten ne kadar korktuğumu biliyorsun."Malik sırtınca hafifçe onun koluna vurdu. "Hiç komik değil,Malik.Kadınları evlenmek için dalavere yapamazsın."

"Seni istedim."

"İşler bu şekilde yürümez."

"Yürür.Ruh ikizini bulduysan,olur."

Nic başını sallarken onun nasıl bu kadar ikna edici olduğunu anlamaya çalışıyordu."Öyleyse ruh ikizine dürüst olup ona gerçeği söylemeliydin."

"Senin bana gerçeği anlattığın gibi mi?" Malik gazeteyi kenara koydu. "Haydi Nic,bunun dürüstlikle ilgisi yok.Güç,kontrolle ilgili.Kurnazlığımla seni yendiğim için bana kızgınsın."

"Sen beni yenmedin."

"Yendim." Malik üzerinde ki örtüyü açarak yataktan kalktı.

Malik çıplaktı ve çok güzel görünüyordu.

"Hile yapıyorsun.Kavga ederken,etrafta böyle çıplak yürüyemezsin."

Malik onu duymazdan gelip belinden tutarak ayağa kaldırdı.Nic içini çekti.Malik'in elleri sırtında geziniyordu.

"Hala hile yapıyorsun" diye inledi.

"Kazanmaya bu kadar takıntılı biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım." Malik onu boynundan öpmeye başladı."Ama aşkta ve savaşta her şey mübahtır.Sen de bunu biliyor olmalısın,laeela.Senin kaçmanı engellemek için her şeyi yaparım."

"Neden kaçayım ki? Seni çok seviyorum.Üstelik yeni evliler olarak denememiz gereken bir çok şey var."

"Öyleyse Kraliçe Nuri,hemen elbiselerinizi çıkartıp yatağa gelmeye ne dersiniz?"

"Seve seve efendim."

Kısa bir süre sonra bedenleri buluştuğunda aralarında hiçbir engel kalmamıştı

SON